

Xi Jinping: Kinesisk-afrikansk udviklingssamarbejde er en win-win strategi

4. december 2015 – I sin åbningstale til topmødet for statsoverhoveder ved det andet Kinesisk-Afrikanske Samarbejdsforum (FOCAC), der begyndte i dag i Johannesburg, Sydafrika, annoncerede præsident Xi Jinping en pakke til \$60 mia. i udviklingsbistand og hjælp til Afrika fordelt på ti forskellige programmer over de næste tre år. Topmødets tema, der på forhånd var godkendt af Xi og værten, den sydafrikanske præsident Jacob Zuma, er opbygning af relationer mellem Afrika og Kina, baseret på win-win samarbejde om fælles udvikling. Formålet for topmødet er at uddybe og opgradere det kinesisk-afrikanske samarbejde.

Xi sagde, at fremdriften i Afrikas rivende vækst "ikke er til at stoppe." I løbet af de sidste 15 år er omfanget af den afrikansk-kinesiske handel vokset fra \$10 mia. til \$220 mia., og de direkte kinesiske investeringer i Afrika er steget fra \$500 mio. til \$30 mia. Det kraftigt stigende antal infrastrukturprojekter, som Kina sammen med afrikanske lande engagerer sig i, eksemplificerer det win-win samarbejde, som Xi i dag baserede sine forslag på. Zuma bifaldt den hastigt voksende fællesindsats, der nu gør Kina til Afrikas største handelspartner.

Xi er på sin syvende rejse til Afrika. Dette er hans anden rejse, siden han blev statsoverhoved. Han annoncerede Kinas planer om et win-win samarbejde med Afrika på et tidspunkt, hvor afrikanske lande kæmper med et fald i indtægter, der skyldes prisfaldet på de råvarer, de sælger. På grund af manglende industrialisering er Afrika i stor udstrækning

afhængig af at sælge disse råvarer.

Xis engagement i udvikling og samarbejde knuser de nedslående påstande fra de førhen industrialiserede, vestlige lande, som hævder, at den ubetydelige nedgang i den kinesiske økonomis vækstrate vil resultere i en katastrofe for Afrika.

Xis tilbud inkluderer rentefrie lån til \$5 mia., og \$35 mia. i lån med favorabel rentesats. Det kinesiske samarbejde vil omfatte programmer for landbrug, industrialisering, sundhed, kultur, sikkerhed og reduktion af fattigdom. Der er afsat nødhjælp til EUR143 mio. til lande, der har haft en dårlig høst som følge af El Niño. Xi sagde også, at ikke-rentebærende gæld for de fattigste lande vil blive eftergivet ved udgangen af året.

Xi sagde, at Kina vil give \$60mio. til den Afrikanske Union til finansiering af fredsbevarende operationer. Zimbabwes præsident Robert Mugabe, præsident for den Afrikanske Union, karakteriserede Xis forslagspakke som "historisk". Afrikanske iagttagere anser Kina for at være Afrikas mest velegnede partner, fordi de ved, at den kinesiske udviklingsstrategi ikke vil ofre Afrikas langsigtede interesser.

Foto: Reception i FOCAC. Xi Jinping til venstre i billedet, Jacob Zuma ses til højre.

Rapport fra Japan: Schiller Instituttets

præsident Helga Zepp-LaRouche taler for japanske erhvervsledere om det presserende nødvendige behov for Verdenslandbroen, for at gøre en ende på geopolitiske krige og tyranni

4. december 2015 – Stifter af og international præsident for Schiller Instituttet Helga Zepp-LaRouche talte ved to arrangementer i Tokyo den 2. december, hvor hun leverede et klart budskab til 400 japanske erhvervsledere om, at Verdenslandbroen er den eneste måde, hvorpå krigens og geopolitikkens tyranni, og den igangværende krise i Mellemøsten, kan afsluttes. Om morgenen talte fr. Zepp-LaRouche til Asia Innovation Forums syvende årsmøde, med 300 unge, japanske igangsættere og med Nobuyuki Idei, fhv. formand og leder af Sony Corporation og nuværende stifter og leder af Quantum Leaps, såvel som også stifter af Asia Innovators' Initiative, som vært.

I sin omfattende fremlæggelse advarede fr. Zepp-LaRouche om det globale mønster med regionale krige, det let kan føre til en global katastrofe, inklusive en ny konflikt mellem supermagter, og hun understregede, at den eneste måde, hvorpå begivenhedsforløbet kunne ændres, var gennem fundamentalt at ændre paradigmerne for tankegangen. Hun gennemgik i detaljer Verdenslandbroen og identificerede de store, globale projekter, der kan transformere verden, og nævnte den

kinesiske præsident Xi Jinpings »Ét bælte, én vej« som frøet til en global renæssance. Efter en detaljeret gennemgang af de umiddelbart gennemførlige, store projekter, udlagde hun idéen om menneskeheden som en enestående art, der har evnen til at skabe en fremtid gennem skabende opdagelser. Hun forklarede konceptet i Alexander Hamiltons og Henry og Mathew Careys Amerikanske, økonomiske System, og hun forklarede, hvordan disse ideer bredte sig i hele verden i det 19. århundrede og skabte de moderne nationer Tyskland under kansler Otto von Bismarck og Japan under Meiji-restorationen.

Sammen med fr. Zepp-LaRouche bestod ekspertpanelet desuden af fhv. IMF-direktør, Dominique Strauss-Kahn; fhv. chef for det statslige russiske jernbaneselskab, og medstifter af Rhodos Dialog mellem Civilisationer, Vladimir Yakunin; og Paolo Nogueira Batista jr., den tidligere brasilianske direktør for IMF, som nu er vicepræsident for den Nye Udviklingsbank, der er grundlagt af BRIKS og har hovedkvarter i Shanghai. Panelets ordstyrer var Daisuke Kotegawa, en fhv. topembedsmand i det japanske Finansministerium, der også var Japans direktør for IMF på tidspunktet for finanskrisen i 2007-2009.

Under sin fremlæggelse støttede dr. Yakunin kraftigt fr. Zepp-LaRouches forslag til Verdenslandbroen, og han bemærkede, at Ruslands politik for Eurasiske Udviklingskorridorer og Kinas politik for 'Ét bælte, én vej' var helt igennem forenelige og repræsenterede det »ny paradigme« i tankegang, som der er så hårdt og presserende brug for, for at forhindre krige, der skabes af det døende, neo-liberalistiske system. Han understregede, at præsidenterne Putin og Xi havde forpligtet sig engagerende til russisk-kinesisk samarbejde for at virkeliggøre disse eurasiske infrastruktur-forbindelser.

Under sine indledende bemærkninger gik Strauss-Kahn i detaljer med den igangværende krise i det globale finanssystem og erkendte, at nedskæringspolitikken ('nøjsomhedspolitikken') var en fiasko og måtte erstattes af en model for vækst, alt imens han medgav, at der ikke er nogen reel støtte til en

levedygtig ændring af politikken internt i de globale, dominerende finansinstitutioner i dag.

Om eftermiddagen talte fr. Zepp-LaRouche ved en separat begivenhed, der var sponsoreret af Canon Institute for Globale Studier og havde deltagelse af 100 topledere fra de største, japanske industriselskaber og finansinstitutioner, såvel som fra den japanske regerings oversøiske investeringsagenturer og -fonde. EIR-redaktør Jeffrey Steinberg talte ligeledes til Canon Institute-forsamlingen, hvor han fremlagde et detaljeret billede af den reelle proces med økonomisk og samfundsmæssigt sammenbrud i USA.

Fr. Zepp-LaRouche fremlagde sin præsentation af Verdenslandbroen[1] som den eneste måde, hvorpå det geopolitiske fremstød for verdenskrig kan besejres.

Nogueira Batista fremlagde en dybdegående rapport om den Nye Udviklingsbanks fremskridt og planerne om at begynde at udstede udviklingslån i april 2016. Han gennemgik historien om BRIKS-landenes lancering af den Nye Udviklingsbank som respons på »Washington-institutionernes« – IMF's og Verdensbankens – ynkelige fiasko mht. at gennemføre reformer i kølvandet på det finansielle kollaps i 2008.

[1] Se Helga Zepp-LaRouches tale her på hjemmesiden, senere.

Wall Street Journal: Vesten må gå med i

Silkevejen for fred i den islamiske verden

– Kinesisk Marshallplan mod terror?

Tirsdag, 1. december 2015 – En fascinerende artikel af Andrew Browne fra *Wall Street Journal* i dag, med titlen, »Can Beijing Sell Silk Road as a Marshall Plan against terror?« (Kan Beijing sælge Silkevejen som en Marshallplan imod terror?), opfordrer USA til at slutte sig til Kinas Silkevej som et nødvendigt middel til at bringe udvikling til den islamiske verden, og som det eneste middel, der kan bringe fred til regionen.

»I kølvandet på massakren i Paris«, skriver Browne, »er det værd at stille det spørgsmål, om Kina kan få Vesten til at samarbejde med Kina om netværket af hovedveje, jernbaner, kraftværker og industriparker, der strækker sig hele vejen til Europa. Det økonomiske Silkevejsbælte repræsenterer det mest signifikante økonomiske forslag, noget land har fremlagt, der kan være med til at stabilisere kaotiske dele af verden. Desuden bakkes forslaget op af hård valuta: Kina sætter sine valutareserver på i alt 3,5 billion dollar bag indsatsen for at kickstarte vækst og skabe jobs i de muslimske områder ...«

Kinas umådeligt ambitiøse initiativ står på spil, et initiativ, der er af afgørende betydning for Beijings indsats for at sikre sin sårbare, vestlige flanke. Projektet har sin tvilling i det ligeledes fejende koncept med den Maritime Silkevej, hvis formål er at få en lignende, transformerende, økonomisk virkning langs sejlruiter fra Kina til Europa via Sydøstasien, Mellemøsten og Afrika ...«

Stort set alle er enige i, at bombning af Islamisk Stat ikke

vil løse de underliggende problemer, der avler morderiske fanatikere. Her kommer så Kina, med et afgørende, manglende element, en plan, som nogle sammenligner med USA's indsats efter Anden Verdenskrig for at opbygge de skamskudte økonomier i Europa og Japan. William H. Overholt, seniorunderviser ved Harvard Universitetets Asiencenter, skriver, at, ligesom Amerikas visionære program, er Kinas Silkevejsinitiativ imponerende, ikke alene pga. dets geografiske rækkevidde, men også pga. dets integration af økonomiske, politiske og nationale sikkerhedsmæssige betragtninger ...«

»At fjerne den økonomiske fortvivlelse, der opretholder den muslimske ekstremisme, er en vision, der naturligt bør bringe Kina og USA sammen; terrorisme udfordrer dem begge ligeligt, ligesom klimaforandringer eller pandemier, hvor landene har gode erfaringer fra samarbejde. Og ulig Østasien, hvor amerikanske og kinesiske strategiske interesser støder sammen, så er de i det store og hele sammenfaldende i den muslimske verden.

Xinjiang-provinsen kunne blive det sted, hvor Kinas interne sikkerhed bliver optrævlet. Eller det kunne blive springbrættet for en global indsats for at imødegå appellen fra muslimske dødskulter.

Men Kina må overbevise Vesten om værdien af sine planer om Silkevejen.«[1]

[1] Schiller Instituttets Seminar i København 27. apr. 2015:
»Kinas politik for 'Ét bælte, én vej'«

Kinas plan om at gøre en ende på fattigdom i 2020 – stadig 70 millioner tilbage

30. november 2015 – Kinas øverste lederskab mødtes i Beijing den 27.-28. nov. for at udarbejde konkrete planer for sit mål om at udrydde fattigdom i år 2020. Med Kinas indsats over de seneste 30 år, hvor de har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom (det er det tal, som *Xinhua* giver den 29. nov. – en stigning fra de 600 mio., der ofte nævnes), så er der stadig 70 mio. kinesere, der lever i fattigdom.

Xi Jinping understregede, at det ikke blot er indkomsten, men den generelle levestandard, der må adresseres. Dette omfatter tilstrækkelig mad og beklædning, tvungen skolegang, sundhedsydelser og husly.

Xi sagde til konferencen, at, alt imens det er »en krævende opgave«, så vil »ingen enkeltstående, fattig region eller noget individ, der lever i fattigdom, blive ladet tilbage«, når landet opnår sit mål med »at bygge et moderat fremgangsrigt samfund« i 2020. Han sagde, at den disponible indkomst pr. person hos landmænd i fattige områder bør vokse med en hurtigere rate end det nationale gennemsnit, og basale offentlige tjenesteydelser for områderne bør være næsten oppe på niveauet for det gennemsnitlige nationale kriterium, iflg. *Xinhua*.

»Industriel udvikling er afgørende for at lette fattigdom«, sagde Xi og opfordrede til, at lokale ressourcer skulle anvendes godt for at udvikle industrier og sikre beskæftigelse til de arbejdsløse bønder.

Premierminister Li Keqiang talte også ved konferencen og sagde, forbedringen af infrastrukturen på landet må have prioritet, inklusive veje, adgang til ferskvand, elektricitet

og Internet. Han sagde, at omkring 10 mio. mennesker vil blive løftet ud af fattigdom gennem flytning.

Det sker i Verden – Infrastruktur, videnskab og teknologi

Pilotnummer.

Omfatter rapporteringer fra hele verden fra ultimo okt. – primo nov. 2015.

Download (PDF, Unknown)

Verdensbanken vil promovere en fond for Afrika på COP21 for at håndtere klimachok

26. november 2015 – Verdensbanken annoncerede den 24. nov. en Klimaforretningsplan til 16 milliard dollar, der skal hjælpe Afrika håndtere »presserende klimaudfordringer«. Planen, der skal fremlægges den 30. nov. på COP21-folkemordskonferencen, vil yde minimal finansiering for at hjælpe Afrika opbygge,

hvad den kalder »modstandsdygtighed over for klimachok«, i stedet for at fremme den vækst i infrastruktur, som Afrika har brug for at udvikle.

Præsidenten for Verdensbankgruppen Jim Yong Kim sagde, at »Sub-Sahara Afrika er yderst sårbart over for klimachok«. Det er planen at yde hjælp til at håndtere malaria, tørke og fødevaremangel – der alle angiveligt skyldes klimaforandring, og ikke manglende udvikling. Planen foreslår at hjælpe Afrika med at tilpasse sig klimaforandringer samtidig med en reduktion af udledning af 'drivhusgasser' ved at opgradere energikilder med lavt kulstofindhold.

Et af planens mål for handling er at »muliggøre modstandsdygtighed ved at yde afgørende data, information og redskaber til politisk beslutningstagning om klima-modstandsdygtig udvikling«.

Verdensbanken påstår, at denne anti-udviklingsplan vil »levere klima-smart udvikling«.

Forslag til fordybelse:

“Klimaforandring som middel til oprettelse af et globalt miljødiktatur”, af Helga Zepp-LaRouche

“Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og Det afrikanske Kontinent”, Schiller Institut Specialrapport

“Skræmmekampagnen om global opvarmning handler om befolkningsreduktion – ikke videnskab”

Forslag til Bank for Genopbygning diskuteret i Damaskus

af Ulf Sandmark, økonom, *EIR*, 25. november 2015.

Et forslag om en Bank for Genopbygning i Syrien tog et stort skridt fremad, da en delegation på 15 personer, der inkluderede denne forfatter, fra den svenske Syrisk Støtte-komité for Demokrati, aflagde et 9-dages besøg i Damaskus. Delegationen mødtes med mange topfolk, der alle fik den arabiske version af artiklen 'Phoenix Projekt Syrien: Diskussionspunkter om Syriens genopbygning'[1], og som blev modtaget, som det mindste, med stor interesse, og for det meste med entusiasme fra de embedsfolk og journalister, som man mødtes med.

Den svenske organisation Syrisk Støtte-komité for Demokrati er en af de mest velkendte eksil-organisationer, der hjælper i Syrien i dag, og blev derfor modtaget med stor åbenhed hele vejen igennem det meget travle besøgsprogram. Medierne var også meget åbne, og møderne blev dækket fem dage i træk på TV, inklusive tre længere interviews på arabisk, hvor medlemmer af delegationen rapporterede om de aktiviteter til gavn for Syrien, der foregår i Sverige, men tillige om ideen om en Genopbygnings-bank og politikken for den Nye Silkevej. Ideen om en Genopbygnings-bank blev taget op mere og mere, også i mange aviser.

Det vigtigste møde var med dr. Bouthania Shaaban, der er politisk rådgiver og medierådgiver til den syriske præsident dr. Bashar Assad. Hun er en mangeårig, næsten legendarisk, syrisk politiker, der også, igennem 10 år, har taget del i internationale forhandlinger om Palæstina. Der blev holdt et separat møde med premierminister Wael Al-Halqi og

repræsentanter for hans instans, der er ansvarlig for genopbygning, Syrisk Investeringsagentur. Ulf gav en præsentation af forslaget til en syrisk Genopbygnings-bank og muligheden for herigennem at koble sig på projekterne i den Nye Silkevej. En sådan Hamilton-Bank (dvs. i traditionen efter Alexander Hamilton, USA's første finansminister, -red.) er Syriens eneste chance for at samle landet. En fortsættelse af den nuværende monetaristiske, økonomiske politik ville ruinere Syrien og skabe risiko for disintegration. Et kreditsystem kunne løse det presserende behov for at sætte den disponible, ledige arbejdskraft i arbejde med genopbygning og udvikling. Af særlig vigtighed er det, at der dermed skabes mulighed for at bringe de tidligere, nu forsonede, oprørere ind i en fælles indsats for landet, og også tilbage-rekruttere den 'fortabte ungdom', der er draget til udlandet som flygtninge. Det ville også være et værktøj til bekæmpelse af korruption, da det kunne sætte alle produktive virksomheder i arbejde, således at ingen bliver 'ladt tilbage'. Det ville fremme en 'Mittelstand' (middelklasse), der kunne blive en stærk samfundsmæssig kraft for demokrati og udvikling.

Konceptet om en Noas Ark for at få Europa ud af sin økonomiske krise[2] blev også taget op ved de fleste af møderne. Dette fik en speciel betydning, da terrorangrebet i Paris viste, at Europa nu ikke længere kan kontrollere terrorisme. Med Syrien og dets hær i frontlinjen imod terroristerne, er det Syrien og dets allierede – Rusland, Kina og BRIKS, der ligeledes tilbyder en Noas Ark imod terrorisme. Europa har derfor behov for en Noas Ark til både at overvinde sin økonomiske krise og terrorismen, der er ude af kontrol. Betydningen af Noas Ark er, at forhandlingssituationen er vendt rundt, så det nu er Europa, der har behov for hjælp.

Sammenfattende mødtes delegationen med fire andre ministerier, tre religiøse topledere og fem nationale hjælpeorganisationer, og den besøgte to militære rehabiliterings-hospitaler og et privathospital.

Generelt er situationen langt mere optimistisk efter at russerne kom ind, selv på trods af, at krigen slider på samfundet. Damaskus er stadig en travl by fuld af trafik, hvor man kan færdes i bil uden at se spor af krigen, med undtagelse at et hav af militære checkpoints, der kontrollerer alle forbipasserende. Krigen kunne høres fra tid til anden med nogle eksplosioner på afstand, specielt i morgentimerne. Hver gang en granat eksploderede i byen, blev sporene fjernet, og gader og huse repareret. Sammenlignet med sidste år er der mange flere folk på gaderne om aftenen, og det er muligt at bevæge sig rundt i flere områder. Kun i forstæderne så man områder med beskadigelser, men selv her er arbejdet med reparationer allerede begyndt.

Syrien er på vej tilbage og mobiliserer på hjemmefronten med en hovedstad, der fungerer..

[1] **Se forslaget:** <http://schillerinstitut.dk/si/?p=9128>

[2] Se lederartikel, Helga Zepp-LaRouche: **Den Nye Silkevej i Sydvestasien og Afrika må blive til en Noas Ark for flygtningene**, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=9194>

Executive Intelligence Review præsenterer behovet for et Nyt Paradigme ved kinesisk akademisk konference

22. november 2015 – Under en tale ved en rundbordsdiskussion på Verdensforum for Kinesiske Studier, der havde samlet 300 af

de fremmeste akademikere inden for kinesiske studier fra Kina, Europa og Nord- og Sydamerika over emnet: »Kinas reformmuligheder for verden«, understregede EIR's Washingtonkorrespondent Bill Jones den historiske betydning af forslaget om Silkevejsbæltet for menneskehedens fremtid. I sin præsentation med titlen, »**Bæltet og Vejen – Et Nyt Paradigme for Menneskeheden**«, påpegede Jones den enorme ødelæggelse, som »geopolitik« havde bragt over verden i det seneste århundrede med to verdenskrige, samt flere mindre krige, der fortsætter frem til i dag.

Alt imens Roosevelt med De forenede Nationer forsøgte at gøre en ende på geopolitikkens æra, sagde Jones, et behov, der var blevet særdeles presserende med udviklingen af atombombens destruktive kræfter, så forhindrede hans død imidlertid hans projekt i at bære frugt.

»Og dog kan vi, med de voksende spændinger mellem USA og Rusland, og mellem USA og Kina, se, at forvarslerne om fremtidige militærkonflikter mellem stormagter på ingen måde er blevet elimineret.«

»Bæltet og Vejens« win-win-koncept repræsenterer en ny kurs, sagde Jones, og et nyt paradigme for menneskeheden.

Og hvad kan »Bæltet og Vejen« bibringe menneskeheden, der så længe har lidt? spurgte han.

»For det første, så stiller understregningen af infrastrukturudvikling, med hensyn til økonomisk aktivitet, skarpt på den fundamentale rolle af det, min mentor og chef, Lyndon LaRouche, kalder fysisk økonomi, som en modsætning til den pekuniære side af økonomien ... Når folk taler om økonomi, så tænker de først og fremmest på penge. Men, penge taler ikke, penge går ikke, dyrker ikke fødevarer og producerer ingen varer. Det er den menneskelige

arbejdskraft, der forsynes med kapital, der gør det. Penge – eller finanser – er kun nyttige, hvis de formidler denne proces. Ellers er det bare papir.»

Han illustrerede sine bemærkninger med fotos af en børssal, først under et øjeblik med »irrationel frodighed« på markedet, og dernæst i det øjeblik, hvor aktiemarkedet krakker, for at understrege sin pointe. Dernæst bemærkede Jones den gæld på 2 milliard dollar, hvis betaling var i færd med at føre til hele nationers død. En reform af det internationale finanssystem og en betragtelig afskrivning af størstedelen af denne gæld var det eneste, der kunne være med til at genoplive verdensøkonomien, sagde han.

For det andet kan Silkevejsbæltet – omkring deres fælles interesse i udvikling, sådan, som det var sket med den antikke Silkevej – bringe de forskellige kulturer, religioner og etniske grupper i dette område sammen. Og som det tredje, så kunne det blive et overførselsbælte for nye videnskabelige og teknologiske opdagelser.

»Vi bør huske på, at, under den tidlige Middelalder, da Europa først lige var ved at komme ud af den barbariske Mørke Tidsalder, var der opblomstring af videnskab og teknologi i det område, der nu omfattes af »Ét bælte, én vej«. De store, videnskabelige centre i Iran, Usbekistan, Syrien og Indien, utvivlsomt stimuleret af det arbejde inden for astronomi og andre videnskaber, der udvikledes i Kina, blev til verdenscentre for videnskab, der senere, under den Store Renæssance i det 15. århundrede, skulle blive overført til Europa.»

(Indsat: EIR's Rapport, Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen, engelsk, 370 sider. Se vores udførlige danske introduktion, ved Helga Zepp-Larouche)

Silkevejsbæltet kunne således levere en fond af kreativitet, hvor unge mennesker ville blive opflammet af interesse for menneskeheden uendelige opdagelsesrejse, ud over vores egen planet og ud i Solsystemet og give håb til den yngre generation i Centralasien og Mellem østen, hvor de nu i desperation vender sig mod ekstremisme og terrorisme. Den støtte, der er samlet omkring det Nye Silkevejsprojekt fra **BRIKS-nationerne, som repræsenterer rundt regnet 40 % af menneskeheden**, må nu vedtages af resten af menneskeheden i en fælles indsats for at virkeliggøre menneskeheden fælles mål, sagde Jones.

Konferencen, der afholdes hvert andet år under Shanghai

☒ Akademi for Samfundsvidenskabs auspici, har fået intens opmærksomhed fra regeringen og partiet, med en prestigøs delegation, der talte til plenarforsamlingen, inkl. et medlem af det kinesiske Kommunistpartis Politbureau. Ifølge arrangørerne tiltrak forummet 80 forskellige medier, og der var sandsynligvis 2.000 mennesker, der deltog i de forskellige sessioner. Alt imens Silkevejsbæltet var et af de selvstændige emner, så flettede Bæltet og Vejen ind i mange af de andre emner, der omhandlede en kinesisk reform, at præsentere Kina for verden, energipolitik, den »kinesiske vej«, samfundsstruktur, styrelse og fremtiden for kinesiske studier.

(Indsat: Verdenslandbro-rapporten er oversat til kinesisk og cirkuleres bredt i Kina)

Dokumentation:

Kina har lovet 10 mia. dollar til ASEAN

til regional økonomisk konnektivitet

I en tale ved et møde mellem Kina og ASEAN søndag, gav den kinesiske premierminister Li Keqiang meddelelse om en finansiering på 10 mia. dollar for at fremme regional konnektivitet, rapporterer *BRICS Post* fra Kuala Lumpur. Premier Li opfordrede ligeledes begge sider til at konsolidere grundlaget for deres samarbejde ved at forstærke gensidig tillid, søge fælles grundlag, tilsidesætte uoverensstemmelser og udvide deres fælles interesser. Kina er fortsat ASEAN's største handelspartner, alt imens ASEAN er Kinas tredjestørste handelspartner. Bilateral handel nåede næsten op på 400 mia. dollar i de første 10 måneder af året, bemærkede *BRICS Post*.

Li talte til det 18. Kina-ASEAN (10+1) møde for ledere. Li bemærkede, at 18 anses for at være et lykketal i kinesisk tradition og er derfor et godt tegn på, at Kina-ASEAN-bånd vil tage et stort skridt frem mod en bredere platform for udvikling, rapporterede *Xinhua*. På kinesisk udtales 18 ligesom »skab med sikkerhed en formue«. For at skabe en formue sammen med ASEAN lovede Li den 10 medlemmer store blok infrastrukturlån til en værdi af 10 mia. dollar og foreslog samarbejde omkring jernbane- og produktionskapacitet.

Relationen mellem Kina og ASEAN, der går længere end til den bilaterale dimension, er ved at blive en vigtig hjørnesteen for fred, stabilitet og udvikling i Østasien, sagde Li og fremlagde et seksgrenet forslag om samarbejde mellem Kina og ASEAN. Han opfordrede indtrængende Kina og ASEAN-landene til at styrke opbygningen af institutioner ved at implementere deres nye femårs-handleplan og 2+7 samarbejdsrammen. De to sider bør optrappe opgraderingen af handel og økonomisk samarbejde, sagde Li, iflg. *Xinhua*.

Xinhua bemærkede, at Li opfordrede Kina og ASEAN til at forcere implementeringen af resultaterne af forhandlingerne om en opgradering af deres Frihandelsaftale (FTA), samt gøre en samlet indsats for så tidligt som muligt at afslutte

forhandlingerne for det Regionale Omfattende Økonomiske Partnerskab (RCEP). RCEP er et forslag til en kollektiv FTA mellem de 10 medlemsstater i ASEAN og seks lande, med hvilke ASEAN har individuelle FTA'er: Australien, Kina, Indien, Japan, New Zealand og Sydkorea.

Li opfordrede til en indsats fra Kina og ASEAN til at tilslutte Kinas Bælte og Vej-initiativ til andre regionale udviklingsstrategier for at fremme integration. Kina og ASEAN bør også udforske samarbejde inden for international produktionskapacitet og i fællesskab hæve niveauet for samarbejde inden for sikkerhed, sagde Li. Den kinesiske premierminister bad også de to sider promovere den varige udvikling af regionen ved at promovere maritimt samarbejde, styrke opbygningen af landbrugskapacitet, bygge en platform for fælles informering om miljøbeskyttelse og intensivere mellemfolkelige udvekslinger, rapporterede *Xinhua*.

Den italienske regering under voksende pres for at udvikle Mezzogiorno

11. november 2015 – Velunderrettede kilder har fortalt *Executive Intelligence Review (EIR)*, at den italienske premierminister Matteo Renzi's nylige udtalelser om projektet for en bro over Messinastrædet[1] reflekterer en regeringsaftale om at bygge broen mellem det italienske hovedland og Sicilien, i sammenhæng med voksende pres fra

vælger- og erhvervsgrupper om at adressere spørgsmålet om at opgradere infrastrukturen og udvikle økonomien i Italiens Mezzogiorno, som det sydlige Italien kaldes. I særdeleshed fik Renzi for nylig et par tidligere medlemmer af Berlusconis parti Forza Italia, der, iflg. kilden, som betingelse satte broen, bl.a., som en betingelse for at sikre deres støtte til regeringen. Renzi har brug for denne støtte for at kompensere for tabet af et par delegerede fra det venstreorienterede Demokratiske Partis lejr, som forlod partiet.

I et interview, der blev publiceret den 6. nov., sagde Renzi, at, før vi taler om Messina-broen, »lad os løse spørgsmålet om vand til Messina, om rensningsanlæggene. Vi vil også bygge broen og endelig forlænge højhastigheds-jernbanen også til Sicilien og investere i Reggio Calabria, som er Sydens hovedby. På den anden side må vi også færdiggøre [moderniseringen af] Salerno-Reggio Calabria-hovedlandevejen. Når vi først har afsluttet disse kapitler, vil historien, teknologien og ingeniørstandarden indlysende gå i retning af broen, der vil blive endnu et smukt symbol for Italien.«

En sådan udtalelse kan læses på flere måder, men reflekterer iflg. *EIR's* kilder regeringens hensigt om at genintroducere spørgsmålet om broen så smidigt som muligt. Regeringen arbejder angiveligt på et lovudkast, der skal sætte broen på dagsordenen igen. Det er nødvendigt med en lov, da projektet blev annulleret ved en lov af Monti-regeringen i 2011. Regeringen ønsker at redde ansigt ved at finde en måde, hvor den ikke skal poste flere penge i projektet end de penge, regeringen skal betale i bøde til byggekonsortiet for at have brudt aftalen.

[1] Se Schiller Instituttets Specialrapport: »Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og Det afrikanske Kontinent«, juni 2012

Cypern tilslutter sig Kinas udviklingsinitiativ 'Ét bælte, én vej'

11. november 2015 – Cyperns præsident Nicos Anastasiades har meddelt, at Cypern tilslutter sig som fuldgyltig partner i Kinas projekter under »Ét bælte, én vej«.

Han talte ved et seminar i Nicosia den 9. november med titlen, »Ét bælte, én vej – den kinesiske forbindelse, og hvorfor Cypern bør være inkluderet«, som var præsidentens rapport efter sit besøg i Kina i sidste måned.

Anastasiades besøgte Kina i oktober måned efter invitation fra den kinesiske præsident Xi Jinping, med hvem Anastasiades mødtes under besøget. Han mødtes også med den kinesiske vicepræsident Li Yuanchao og andre kinesiske regeringsfolk, og han talte ved den store konference med titlen »Ny vision for Silkevejen: Ny handling for fælles udvikling«, der var sponsoreret af Kinas Kommunistiske Partis Centralkomites Afdeling for Internationale Relationer. 60 delegationer fra 30 lande deltog i konferencen, men Anastasiades var den eneste leder fra et EU-land, der var inviteret til at tale ved konferencen.

Den cypriotiske præsident deltog også i et arrangement i Beijing, der var arrangeret af Cyperns Handels- og Industri-kammer, og endnu et i Shanghai, arrangeret af Cyperns Sammenslutning af Land- og Bebyggelses-entreprenører.

I sine bemærkninger ved seminaret i Nicosia, der var arrangeret af Cyperns Handels- og Industri-kammer og den Cypriotisk-kinesiske Virksomhedssammenslutning, sagde

Anastasiades, at projektet med Ét bælte, én vej »udgør en stor vision, der giver den nødvendige impuls til at bryde den nuværende, økonomiske stagnation ved at tiltrække investeringer, bekæmpe arbejdsløshed og adressere underudvikling. Det er et initiativ, der etablerer en ny ramme for samarbejde og udvikling, og som lægger grunden til stabilitet, fred og fremgang«.

Præsidenten sagde, at hans »regerings mål er vedvarende at støtte udviklingen af virksomheder og økonomiske relationer mellem Cypern og Kina i mange økonomiske sektorer, inklusive handel, turisme, privatisering af havne, elforsyning og telekommunikation, skibsfragt, ejendomsmarked, storstilede udviklingsprojekter, uddannelse, sundhed, forskning og innovation ... «

»Med dette formål for øje er Cyperns regering parat til at samarbejde tæt med vores kinesiske, asiatiske og europæiske partnere for effektivt at støtte dette initiativ, især mht. den heldige promovering af målene og værdierne i den Maritime Silkevej, som en hovedtransit-ø på den maritime Silkevejs handelsruter ... «. Det 21. århundredes Maritime Silkevej er en af de to komponenter af Ét bælte, én vej-initiativet; den anden er det Økonomiske Silkevejsbælte.

Phidias Pilides, præsident for Cyperns Handels- og Industri-kammer, udtalte, at »den kinesiske regerings nye initiativ med at genoplive den antikke idé med Silkevejen vil udvikle sig til at blive den mest ambitiøse infrastrukturplan i verden i dag«.

Panicos Kaouris, præsident for den Cypriotisk-kinesiske Virksomhedssammenslutning, sagde, »Omfanget og størrelsesordenen af dette initiativ er af en sådan art, at det potentielt i væsentlig grad kan ændre det økonomiske verdenskort ved at accelerere det skift, der allerede er ved at finde sted, af den økonomiske magt fra Vest til Øst«, rapporterede *Famagusta Gazette*.

Anastasiades' Silkevejs-diplomati er i overensstemmelse med det igangværende og formelle samarbejde mellem Cypern, Grækenland og Egypten, der alle nyder fremragende relationer med Kina, inden for energi, logistik og sikkerhed, især i sammenhæng med Egyptens Suezkanal-udviklingskorridor.

Foto: Cyperns allerede gode relationer til Kina styrkedes yderligere under Anastasiades' besøg i Kina i oktober 2015. Her, med præsident Xi Jinping.

Leder, 11. november 2015: De forenede Staters mission ligger i Den nye Silkevej

10. november 2015 – USA kan ophøre med at dræbe og dø, og begynde at bygge igen.

Den 2. november bragte nyheder for dagen, der var et forfærdende chok for USA: Dødsraten for hvide amerikanere i alderen 45-54 – henved 44 millioner mennesker – er steget støt siden 1999, og er steget med mindst 15 % i denne periode, der dækker George W. Bush' og Barack Obamas samlede præsidentskaber. Intet tilsvarende fandt sted under 1930'ernes Store Depression, ej heller på noget andet tidspunkt i det 20. århundrede; og intet tilsvarende har fundet sted i noget andet industrialiseret land siden Anden Verdenskrig.

Årsagerne er i en overvældende grad forgiftning gennem indtagelse af narkotika og alkohol, selvmord og leversygdomme

med tilknytning til stofmisbrug. Denne »håbløshedens sygdom«, for at citere en borgmester i 'Rustbæltet'[1], er en sygdom forårsaget af afindustrialisering og konstant krig. Forfatterne til undersøgelsen, der afslørede denne chokerende kendsgerning, siger, at »disse amerikanske borgere vil være den første generation, der, som midaldrende, finder, at de ikke vil have bedre kår end deres forældre«.

Alle nationer har en mission for menneskeheden; og alle nationers mission for sig selv er at give hver generation mulighed for at overlade pladsen til en ny generation, der stiger højere og er til større gavn for den fremtidige menneskehed.

USA's mission, for at redde sig selv, stirrer os direkte i ansigtet. Vi må standse George W. Bush og Barack Obamas illegale drab i USA's navn af mindst hundreder af tusinder af mennesker i krige og dronekrige. Det er ulovligt og forfatningsstridigt, og det optrappes fortsat af Obama. Han må fjernes fra embedet for at stoppe det.

Vi bør lukke Wall Streets spekulation ved at genindføre Glass/Steagall-bankopdelingsloven. Dernæst må vi begynde at bygge igen ved at koble os til det mest magtfulde initiativ, der bygger moderne infrastruktur for at udvikle verdensøkonomien: Projekterne under 'Den nye Silkevej', initieret af Kina, i hele Eurasien over land og vand. Vi bør få dette ind i USA gennem højhastigheds-jernbaner over Beringstrædet og ned langs den amerikanske vestkyst; og udbygge et højhastigheds-jernbanenetværk, der kan stå mål med Kinas 11.000 miles netværk, der allerede er i drift.

Amerika bør påtage sig ansvaret for den enorme flygtningekrise i Europa, som blev skabt gennem Obamas og Bush' krige i Libyen, Syrien, Irak og Afghanistan – ved at tage føringen med at bygge Den nye Silkevej ind i Mellemøsten. Som en [artikel af en tysk forfatter i går](#) udtrykte det:

»Blot en hensigtserklæring fra EU om at gå med i dette projekt, eller blot en erklæring fra EU's medlemsstater, ville ændre det politiske klima. Når de første aktiviteter med projektering og konstruktion først begynder at vise sig på mobile skærme, vil mange skimte den første gryende, længe savnede blå himmel bag de sorte skyer ude i horisonten. En sådan strategi ville forbedre situationen i Sydvestasien og på afgørende vis svække Islamisk Stat: Når folk er grebet af håb og optimisme, vil fundamentalisme ophøre med at finde næring.«

På samme måde vil »håbløshedens sygdom» ophøre i USA.

[1] 'Rustbæltet' er et udtryk for området, der strækker sig fra den øvre del af det nordøstlige USA, de store søer og staterne i Midtvesten, og det refererer til den økonomiske nedgang, befolkningsnedgangen og byernes forfald pga., at områdets engang så magtfulde industrisektor er skrumpet ind. Udtrykket blev populært i USA i 1980'erne.

Rumænien underskriver aftale med Kina om to nye kernekraftværker; Kina ekspanderer ind i Central- og Østeuropa

11. november 2015 – I går underskrev China General Nuclear Power Corp. en aftale med Rumæniens statsejede Societatea Nationala Nuclearelectrica SA om opførelse og drift af to atomreaktorer i Cernavoda, Rumænien. De etablerede et joint

venture-selskab, der skal gennemføre projektet til 7,7 mia. dollar. Den oprindelige plan, hvor reaktorerne skulle have været bygget af franske og tyske leverandører, blev opgivet i 2011. *World Nuclear News* rapporterer, at China General Nuclear vil eje mindst 51 % af kapitalen i det fælles selskab. De to reaktorer bliver det canadiske Candu 6-design med tungt vand. Lokalt har allerede to Candu-reaktorer, der er i drift.

Zhang Qibo, adm. dir. i China General Nuclear, sagde, at MOU'et, forståelsesmemorandaet, inkluderer en investeringsaftale, samt ingeniør- og byggetjenester. Han bemærkede, at Kina har et »voksende samarbejde med Central- og Østeuropa«, der benytter sig af Kinas »finansiering og fremragende erfaringer inden for ingeniørarbejde og driftsstyring« af landets hjemlige kraftværker.

Det central- og østeuropæiske initiativ kommer i kølvandet på sidste uges aftale med Argentina om konstruktion af atomkraftværker, samt, at Kina købte sig ind i de britiske og franske atomindustrier.

Muligvis på grund af, at den amerikanske Kongres har erkendt, at USA er ved at forsvinde som en faktor inden for atomteknologi og -handel, blev den tidsperiode, i hvilken Kongressen kan gøre indsigelse mod fornyelsen af aftalen om civil atomkraft, overskredet, uden så meget som et pip fra Capitol Hill. Den fornyede 123-aftale trådte i kraft i går og løber frem til 2040. En erklæring fra Nuclear Energy Institute gennemgår Kinas planlagte opbygning af atomkraft og udtaler, at USA, i en størrelsesorden omkring 70-204 mia. dollar, kunne få gavn af aftalen, der ville skabe 20.000-45.000 amerikanske jobs.

Et ekko af Helga Zepp-LaRouche:

Tysk forfatter: »Kina bygger, Europa kigger«

9. nov. 2015 – En hårdtslående artikel blev udlagt på den fremtrædende, liberal-konservative forfatter Roland Tichys blog under overskriften, »China baut, Europa schaut zu« (Kina bygger, Europa kigger). Skrevet af Fritz Görgen, en tidligere rådgiver til den tidl. tyske udenrigsminister Guido Westerwelle, kommer den med den samme pointe, som **Helga Zepp-LaRouche kom med i sin erklæring af 1. nov.**, nemlig, at Den nye Silkevej kunne blive en håbets gnist i et fuldstændigt ødelagt Mellemøsten.

Indledningsvis sætter artiklen Kinas fremtidsorienterede projekter med højhastigheds-jernbaner i Europa i kontrast til EU, der kæmper med vanskeligheder, fanget i et øjebliksbillede. Forfatteren afviser det amerikanske Udenrigsministeriums version af Den nye Silkevej som værende useriøs. Dernæst fremkommer han med sit hovedargument og siger, at hvis de europæiske nationer ønsker at stabilisere Mellemøsten, er de nødt til at gå i kompagniskab med Kina.

Forfatteren fortsætter: »Langs en logistisk åre af denne størrelsesorden vil industrier lægge sig på række, som perler på snor: den vil være en magnet for korttids- og langtids-migranter, der er på udkig efter et bedre liv for dem selv og deres familier. Et digitalt bredbånd vil blive ledsaget af et logistisk bredbånd, som aldrig før er set i verden. Blot en hensigtserklæring fra EU om at gå med i dette projekt, eller blot en erklæring fra EU's medlemsstater, ville ændre det politiske klima. Når de første aktiviteter med projektering og konstruktion først begynder at vise sig på mobile skærme, vil

mange skimte den første gryende, længe savnede blå himmel bag de sorte skyer ude i horisonten. En sådan strategi ville forbedre situationen i Sydvestasien og på afgørende vis svække Islamisk Stat: Når folk er grebet af håb og optimisme, vil fundamentalisme ophøre med at finde næring. Dette ville ikke alene gælde for Islamisk Stat, som man sædvanligvis taler om, men også for dens slægtninge, så som Saudi Arabien og andre steder.«

Leder, 9. november 2015: En fortælling om Én By

»Sagen er den, at, hvis man ønsker at redde USA; hvis man ønsker at redde vor nation og det, den står for, må man fokusere på missionen på Manhattan, missionen på Manhattan, som den defineres af Alexander Hamilton. Den er der stadigvæk.«

Med dette udsagn åbnede den amerikanske statsmand, Lyndon LaRouche, den 7. nov. det ugentlige møde med sit Manhattan-Projekt i New York City, og han fortsatte med at forklare slagplanen, der skal redde De forenede Stater, og planeten, fra randen af en katastrofe.

»Det første, vi må gøre i denne henseende, er at smide Obama ud af embedet«, erklærede LaRouche. »For, hvis Obama ikke fjernes fra embedet, vil han få verden ind i en atomkrig, som meget få mennesker vil have en chance for at overleve. Så jobbet består i at fjerne Obama, på den korrekte måde, ved at

fremlægge et anklageskrift for de forbrydelser, han har begået, og fjerne ham fra embedet på dette grundlag. Dette er den eneste, mulige løsning, vi har, for at redde USA's eksistens, og desuden meget af den øvrige verden.

I løbet af de sidste 48 timer fortsætter listen over forbrydelser, begået af Barack Obama, med at vokse. Et eksempel herpå er truslerne, i ånden efter Dick Cheney, udtalt af forsvarsminister Ash Carter, om, at USA er i færd med at forberede krig mod både Rusland og Kina. I en tale ved afslutningen af sin ugelange rundrejse i Asien, der var spækket af provokationer, udtalte Carter: »Moskvas raslen med atomsablerne rejser spørgsmål om russiske lederes forpligtende engagement over for strategisk stabilitet ... Tag ikke fejl, USA vil forsvare sine interesser.«

Samtidig har Det britiske Imperium telegraferet sine identiske intentioner med et voldsomt angreb mod Labour Party-leder Jeremy Corbyn for at være »modstander af anvendelse af atomvåben«.

I betragtning af den trussel, som Barack Obama og Det britiske Imperium repræsenterer for menneskehedens fortsatte eksistens, sagde LaRouche: »Vi må samle folk på Manhattan, og ligeledes andre steder i USA, til at udgøre en enkelt enhed omkring et formål. Med mindre vi kan gøre dette og få Obama fjernet, f.eks., og andre onder, der er blevet tvunget ned over USA, har vi ikke en chance for at redde denne nation.«

«Dette er én nation«, bekræftede LaRouche. »Det er ikke en samling af, opdeling af stater, der har sæde i en nation. Det er én nation«, som det eksemplificeredes af Alexander Hamilton og hans politik.

Og denne ene nation har en unik rolle at spille i fællesskabet af nationer med at orkestrere tilblivelsen af et globalt system med udvikling, i Hamiltons ånd, efter de retningslinjer, der indikeres i Lyndon og Helga Zepp-LaRouches

mangeårige program for udvikling af en Verdenslandbro – der udtrykkeligt strækker sig ind i det ellers dødsdømte USA. Som en forestående EIR-publikation om USA's rolle i Verdenslandbroen udtrykker det: »USA kan ophøre med at dræbe og dø og begynde at opbygge igen« – med begyndelse i den forfatningsmæssige fjernelse af Barack Obama fra Det Hvide Hus.

Schiller Instituttet besøger videnskabsbyen Dubna i Rusland – november 2015

To repræsentanter fra Schiller Instituttet, Benoît Odille og Stephan Hochstein, besøgte videnskabsbyen Dubna, Rusland, fra 26. – 30. okt., inviteret af det Føderale Russiske Agentur Rossotrudnichestvo. I denne korte video (15 min.) præsenterer vore reportere, hvordan byen Dubna kan være en model for fremtiden i ånden efter Schiller Instituttets opfordring til skabelse af »Cusanus-byer« (opkaldt efter renæssancegeniet Nicolaus af Cusa) i hele verden. At bygge sådanne videnskabsbyer som Dubna, der bringer forskningscentre, universiteter, produktionsfabrikker og kultur- og uddannelsescentre sammen, er den optimistiske vej til et Fredsparadigme for Civilisationen, der bygger på menneskehedens fælles mål.

Helga Zepp-LaRouche, en af verdens førende autoriteter i Nicolaus af Cusa, såvel som også stifter af Schiller Instituttet, skrev, at »hvis man skulle skrive en ny forfatning for en verden af suveræne nationalstater, kunne denne definition af Nicolaus indgå fuldstændig uændret, for,

som det første, må mennesker leve«. Hun citerer fra Cusas *Concordantia Catholica*:

»Men fra begyndelsen blev mennesket givet fornuft, der skiller dem ud fra dyrene. De ved, på grund af eksistensen af deres fornuft, at sammenslutning og fællesskab er meget gavnligt – er i sandhed nødvendigt for deres selvopholdelse og for at opnå formålet for menneskelig eksistens.«

Og derfor, argumenterer Cusa,

»har mennesket bygget byer og vedtaget love for at bevare enhed og harmoni, og de etablerede vogtere af alle disse love, med den nødvendige magt til at sørge for det almene vel«.

(Zepp-LaRouche) »Dernæst fastlægger Nicolaus, på den klareste måde, det princip, der adskiller den suveræne nationalstat fra de forudgående oligarkiske former for samfund, ved at definere den eneste, legitime kilde til magt som værende den at kere sig om det almene vel, til hvilket alle, eller et flertal af mennesker, må give deres samtykke.

Som vi viser i vores Specialrapport, **Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen**, så eksisterer den mulighed at indlede dette Nye Paradigme og bygge flere af disse byer.«

Husbyggeri på samlebånd

foreslået i Tyskland

6. november 2015 – Konfronteret med de særlige udfordringer, som den store indstrømning af flygtninge har skabt, opfordrer den tyske byggeindustri nu til, at man tager metoder til »industrifremstillet husbyggeri« i anvendelse, med prototyper, der kan bygges billigt i hele Tyskland inden for blot få måneder. Dette er, hvad Michael Knipper, adm. dir. for byggeindustriens sammenslutning i Tyskland, sagde i et interview til Neue Osnabrücker Zeitung.

Et forceret program, og ikke kun for husbyggeri, er så sandelig presserende nødvendigt: Nye statistiktal over industriproduktionen i Tyskland viser, at der i september var et fald på 1,1 %, sammenlignet med august. Faldet var størst i industrien med 1,4 %, det samme som i maskinværktøjsfremstillingssektoren. Produktion af forbrugsvarer faldt endda 3,2 %. Byggesektoren blot minus 0,9 %.

Tiden er kommet for et nationalt, forceret program: bolig-/husbyggeri, infrastruktur og nye industrifabrikker!

<http://orf.at/stories/2308569/2308570/>

Kinas globale jernbanemission

"At dække verden"

– Singapore og Kina bygger en ny by på Silkevejen

3. november, 2015 – *Macau Magazine* publicerede en slagkraftig gennemgang af Kinas verdensdækkende udviklingsprogram, som kaldes "Globalt spor – Kinas vision om et verdensdækkende jernbanenet", af Luo Xunzhi. Artiklen reflekterer over den verdensvision, der præsenteres i *EIR's* Verdenslandbro-rapport, og, da den nu cirkulerer over hele Kina på kinesisk, er rapporten måske i virkeligheden en af forfatterens kilder.

Artiklen indleder med: "Kina har bygget verdens største højhastigheds-jernbanenetværk på bare 8 år. Nu ønsker de at gøre det samme i hele verden. Planen inkluderer en bane, som forbinder Beijing og Moskva på 33 timer, og ruter tværs over Sydamerika fra Atlanterhavet til Stillehavet og tværs over Afrika fra Det Indiske Ocean til Atlanterhavet – noget, de europæiske kolonimagter aldrig præsterede. Et så ambitiøst program har intet land nogensinde tidligere foreslået. Hvis de alle bliver bygget, vil de forvandle økonomierne i de lande, de kommer igennem, ligesom USA's transkontinentale jernbane til Stillehavet i det 19. århundrede, som åbnede de vestlige stater, således at landmænd kunne etablere sig og industrien vokse."

Andre aspekter:

* "Det mest dramatiske projekt i Ét bælte, én vej-initiativet i Rusland er en foreslået højhastighedsforbindelse mellem Beijing og Moskva, som går gennem Kasakhstan, en distance på 7.000 km, der ville reducere rejsetiden fra den aktuelle på 6 dage til 30 timer ... Første vicepræsident for de russiske statsbaner, Alexander Misharin, sagde, at han forventede, at byggetiden ville være fra 8 – 10 år. Han sammenlignede det nye

jernbanenetværk med Suez Kanalen med hensyn til størrelse og betydning.”

* ”Mere end noget andet kontinent har Afrika behov for jernbaner. Kina har været meget aktiv her og har lovet at bygge det, som ingen europæiske kolonialmagter – Storbritannien, Frankrig, Portugal, Belgien eller Tyskland – formåede at gøre: en jernbane fra det Indiske Ocean til Atlanterhavet.”

* ”I Østafrika bygger Kina en 472 km lang jernbane mellem Kenyas hovedstad, Nairobi, og landets største havneby, Mombasa, som vil forkorte rejsetiden fra 15 timer til fire en halv time. Byggeriet begyndte i oktober, 2014 og forventes færdigt i 2017 til en anslået pris af US\$ 3,8 milliarder. Det er planen, at jernbanen bliver en del af et nyt netværk, som kobler Kenya, Rwanda, Sydsudan og Uganda sammen.”

* ”I forbindelse med et besøg i Sydamerika i maj, 2015, overværede statsminister Li Keqiang og Brasiliens præsident Dilma Rousseff underskrivelsen af en forundersøgelse af etableringen af en 4.400 km lang jernbane, som skal forbinde Brasiliens Atlanterhavskyst med Stillehavskysten i Peru. Den blev underskrevet af de to lande og Kina ... Spanien og Portugal, de to magter, som koloniserede Sydamerika, overvejede aldrig at bygge en sådan jernbane tværs over kontinentet.”

* ”For første gang er Kina begyndt at bygge jernbaner i Europa, det sted, hvor teknologien blev udviklet for 200 år siden. Det har en vigtig, historisk betydning, er et tegn på, hvordan centrum for den globale økonomi bevæger sig fra vest mod øst.”

* ”Kina tilbyder også at bygge Storbritanniens HS2, et højhastighedstog, som forbinder den centralt beliggende by Birmingham med Leeds og Manchester mod nord. Tilbuddet er fuld af symbolik – verdens nyeste jernbanemagt sælger sin teknologi

og ekspertise til den ældste ... Ingen Mandarin i Qing-regeringen kunne have forestillet sig et sådant resultat.

Se hele artiklen:
<http://www.macauhub.com.mo/en/2015/11/02/global-track-china-sees-its-railways-covering-the-world/>]

Singapore og Kina bygger en ny by på Silkevejen

3. november, 2015 – Kina og Singapore skal underskrive en aftale om sammen at udvikle et nyt storskala-projekt i det vestlige Kina, i forbindelse med Xi Jinpings besøg i Singapore i denne uge. *Straits Times* oplyser, at projektets tema bliver "moderne konnektivitet og moderne service", og at det bliver en del af det økonomiske Silkevejsbælte.

Det bliver det tredje, store projekt, Singapore har bygget i Kina – de byggede en industripark i Suzhou i 1994 og en miljøby i Tianjin i 2008. Placeringen af det planlagte projekt er endnu ikke bekendtgjort, men det bliver i vest med Xian, Chungqing eller Chengdu som mulige mål.

Xi besøger også Vietnam i denne uge.

Alle Kinas store byer vil snart være forbundet gennem

højhastigheds-jernbanenet

2. november, 2015 – På en internetside: thebigfuture.com rapporteredes det den 30. oktober, at Kina sandsynligvis vil have føjet yderligere 2.000 kilometer færdigbygget højhastigheds-jernbane ved udgangen af 2015. Dermed vil der være et nationalt netværk på 20.000 kilometer, hvor enhver by med en halv million indbyggere eller flere vil blive betjent af mindst en højhastigheds-togforbindelse.

China Railway Corporation (CRC) meddeler i en pressemeddelelse, at, ifølge den kinesiske regerings nye 5-års plan, ville højhastigheds-jernbanenettet "snart strække sig betydelig længere", til 50.000 kilometer i 2020, alt imens man sideløbende dermed eksporterer togsæt. En sådan ekspansionsrate vil være helt ekstraordinær, og et 50.000 km (eller 30.000 miles) netværk ville være ligeså omfangsrigt som hele det fuldt elektrificerede jernbanenetværk, som *EIR* har foreslået for De Forenede Stater siden 2005. Af dette sidstnævnte jernbanenet er der foreløbig bygget nul miles, og det eneste, sandsynlige gennembrud inden for synsvidde ville komme fra, at CRC byggede højhastighedsjernbaner i De Forenede Stater.

CRC-rapporten fokuserer også på at forbedre togenes hastighed, op til 500 km/t, samtidig med et lavere strømforbrug. Dette kaldes permanent synkronisk, magnetisk transmission – som ikke skal forveksles med magnet-svævebane (magnetisk levitation) – og bliver også introduceret af andre producenter af højhastighedstog, anført af Toshiba.

Kinas investering i højhastighedsjernbaner fortsætter på et niveau svarende til 130-140 milliarder \$ om året, den største drivkraft bag Kinas industrielle økonomi, som ellers er betydeligt neddæmpet.

EIR Forum i Washington: En afslutning af permanente krige og finansiel panik: Glass-Steagall og den Globale Silkevej. Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche

Jeg mener, at vi er i virkelig fare, hvis et kollaps af systemet sker uden en reform af Glass-Steagall for at beskytte den almindelige befolkning fra dette, vi kunne virkelig ende med massive drab af hidtil usete dimensioner. Jeg mener, at hvis dette skete i Europa, oven i flygtningekrisen, så tror jeg, at vi kunne få borgerkrig i Europa, og vi ville sandsynligvis få en borgerkrig i USA.

Så jeg mener, at incitamentet for at ændre politik, mens der endnu er tid, er gigantisk, og den optimistiske tone er, at alternativet allerede er på plads.

Download (PDF, Unknown)

Den Nye Silkevej i Sydvestasien og Afrika må blive til en Noas Ark for flygtningene. Af Helga Zepp-LaRouche

Flygtningekrisen kan kun løses på en eneste måde: Der må omgående sættes et reelt udviklingsperspektiv for Sydvestasien og Afrika på dagsordenen, som vi i vores rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« har foreslået. Potentialet hertil eksisterer allerede gennem Kinas politik om opbygningen af Den nye Silkevej, også kaldet »Ét bælte, én vej«. Fr. Merkel bad under sit seneste besøg til Kina den kinesiske premierminister Li Keqiang om hjælp til at klare flygtningekrisen, og denne gav en garanti for, at Kina ville hjælpe med til at stabilisere de lande, hvorfra flygtningene kom.

Download (PDF, Unknown)

Kina tilbyder »Silkevejen« som en Noas Ark til at undfly

den globale finanskrisesyndflod

29. oktober 2015 – I sin åbning af »Silkevejs-Forum 2015« i Madrid, Spanien, i går, kom Li Wei, direktør for det Kinesiske Statsråds Center for Forskning i Udvikling (CFU), med den smukke idé, at verdens nationer kan »bygge en kæmpe stor og åben, økonomisk Noas Ark rundt Kinas program »Ét bælte, én vej« og således »være med til at undfly den finansielle krise og etablere stabilitet og genrejsning af den globale økonomi«, rapporterede Xinhua.

Tre hundrede gæster fra flere end 30 lande og internationale institutioner deltog i forummet, der var ko-sponsoreret af CFU, den Kinesiske Ambassade i Spanien og Centret for Internationale Relationer og Bæredygtig Udvikling (CIRBU), hvis ærespræsident er den tidl. spanske udenrigsminister Miguel Angel Moratinos. Dets formål er at bringe tænketaanke fra lande, der er involveret i Silkevejen, sammen, nære international kommunikation og forene institutioner.

Li Wei beskrev også Det økonomiske Silkevejsbælte og Det 21. Århundredes Maritime Silkevej som »værktøj til at undfly strukturelle modsætninger og føre til den næste fase af fremgang for den globale økonomi«, for det er igennem samarbejde mellem nationer, at nationer kan løse deres egne, hjemlige strukturelle modsætninger, iflg. Xinhua.

Silkevejen er ved at vække interesse i Spanien. Spaniens handelsminister Jaime Garcia-Legaz sagde til forummet, at toppen af spansk-kinesiske relationer »stadig ligger i fremtiden«. Tidl. udenrigsminister Moratinos talte om Silkevejen som værende en model for internationale relationer, der kan styrke relationerne mellem Vesten og Østen. Den tillid og synergi, der er resultatet heraf, kan bringe forskellige lande og kulturer sammen, der forstår, at der er en åben plads

for samarbejde og forbedring af den globale, økonomiske situation.

Den spanske regering havde arrangeret et dagslangt seminar den 20. okt. i Madrid om »Logistikken ved at eksportere til Kina«, hvor samme Garcia-Legaz talte, sammen med den kinesiske handelsattaché. Og tidligere i oktober startede Spaniens fjerdestørste by, Valencia, organiseringen af et stort, internationalt forum for »Silkevejens Byer«, der skal afholdes i Valencia i juni 2016.

**LPAC Fredags-Webcast, 30.
oktober 2015:**

**Hvordan vil du agere som
aktør på menneskehedens
historiske
scene for at konfrontere
denne store prøve på
menneskets
moralske evne til at
overleve?**

Inkl. dramatiske optagelser fra flygtningekrisen.

I kølvandet på den banebry-dende pressekonference med Helga Zepp-LaRouche og fhv. Senator og præsidentkandidat Mike Gravel må amerikanerne stille sig selv det spørgsmål: kendsgerningerne er fremlagt, den presserende virkelighed står klart, hvordan vil du agere som en aktør på menneskehedens historiske scene for at konfron-tere denne store prøve på menneskets moralske evne til at overleve?

English Transcript

MATTHEW OGDEN: It's October 30, 2015. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our regular weekly Friday evening broadcast here from larouchepac.com. I'm joined in the studio tonight by Jeffrey Steinberg of *Executive Intelligence Review*; and the two of us did have an opportunity to have an extensive meeting with both Lyndon and Helga LaRouche, during which we had the opportunity to discuss at length the contents of tonight's broadcast.

Now, we're going to begin tonight's proceedings with a short, condensed excerpt of the video of a quite extraordinary and ground-breaking event which occurred earlier this week; on Tuesday, to be precise. This was the really quite historic press conference that was held at the National Press Club, sponsored by *Executive Intelligence Review*; featuring Mrs. Helga Zepp-LaRouche, the founder of the Schiller Institute and the chair of the German Büso Party, as well as former Democratic Senator from Alaska Mike Gravel, who was also a candidate for the United States Presidency in 2008. Senator Gravel, of course, is famous for his incredibly courageous actions in June of 1971, in reading the so-called "Pentagon Papers" concerning the true extent of US military operations in Vietnam and in neighboring countries into the *Congressional*

Record; thus releasing the contents of this heretofore priorly [sic] classified report to the US public. And catalyzing a very dramatic backlash among the American people against the policies of the Nixon administration and the continuation of the Vietnam War at that time. Much more will be said in detail by Jeff Steinberg concerning this historic action by Senator Gravel after we see this video excerpt; and Jeff, I know, will elaborate on its direct implications for today.

But let me use the example of Senator Gravel before we view this excerpt here tonight; both the example of what Senator Gravel did at that time, but also the example of what you will see he continues to do today to make a point which will be hopefully thematic over the course of this show. The point being, for those of you who are viewing this broadcast here tonight, the persistent question that you must ask is: What does this imply for me? The facts have been presented, the case has been made, the evidence has been thoroughly exposed; none of these are in question. The question, however, will remain – What will the American people do to respond? How will you react to that which is shown to you here tonight? What must we do, collectively, to pull this story off of the television screen and to put these facts that will have been presented here tonight into action, to change the course of history? What sort of political activism, what sort of intellectual leadership, what sort of courage will be required to do justice to this moment of human history that we now find ourselves in? Senator Gravel, of course, is an outstanding example of this sort of courage; but more of us are now required to be like him, and to be like Mrs. Helga Zepp-LaRouche, as you will also see here tonight. As Mr. LaRouche emphasized during our discussion with him, and as he has emphasized repeatedly before, just as in the Classical Shakespearean theater, the most important individual in the room is not any of the actors who are on stage; but rather, that member of the audience for whom the play is being performed. We ask you, therefore, to indulge us here tonight

as you become our audience in this great historical drama which is about to unfold before you. So, without further ado, let me present to you the excerpt of this week's press conference with Helga Zepp-LaRouche and Senator Gravel.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Thank you.

Well, let me welcome all of you. I think most people in the world right now are aware that we are really experiencing a civilizational crisis, not only a financial crisis. Many military crises around the world, wars, terrorism, hunger, refugees, it's just an enormous amount of simultaneous crises. And while all of these individual crises have local causes, which trigger them and cause them, I think it's fair to say that the underlying cause of the strategic, civilizational crisis, is the fact that trans-Atlantic financial system is hopelessly bankrupt. And it is that dynamic which is behind the war danger, which is behind local crises, and which is the biggest threat to the world right now.

So, an instant collapse into chaos is really the danger we are talking about. Now, there is a remedy to that. The remedy is to introduce Glass-Steagall, the banking separation law which was introduced in 1933 by Franklin D. Roosevelt, in response to the economic crisis of the early '30s, and there are several motions in the U.S. Congress and in the Senate – there is actually legislation with the exact, same text in the Congress and the Senate. So if the political will could be mobilized, that problem could be solved. But it has to be solved. There is no other way than to shut down the casino economy of the Wall Street.

So now we are hit with an additional problem: the refugee crisis in Europe. Now, I know people in America think this is very far away, but I tell you, this is becoming a key strategic factor, also affecting the United States.

It is now publicly debated in Europe, that this refugee crisis was caused by U.S. and British wars in the Middle East, by a policy of regime change, by a policy of playing the so-called "Islamic card" going back to Brzezinski in 1975, when he initiated this policy; and then having a policy of always supporting the "good rebels," training them, only to see that the good rebels join the terrorists; then you have to make a new war against the terrorists, then you have to bet on the "good rebels," and so forth and so on!

This has now led to a situation where basically millions of people are trying to get into Europe. Germany probably will have, minimum, 1 million this year. The UN Human Rights report says that there are presently 60 million in flight right now. So we're not talking about a temporary refugee crisis. We're talking about a large migration of people running away from war, hunger, epidemics, mainly from Southwest Asia, but also to a certain extent from Africa.

And it is very clear, this will not stop! This will not stop, and you see right now the effect: The EU has completely failed. They ignored this problem since many years, because they left Italy and Greece completely alone for years; there were hundreds of people drowning in the Mediterranean for years! Some of them arriving in Lampedusa in Italy, and the EU said, "that's an Italian problem." The same with Greece.

But now with the recent developments in Syria, this is really exploding and you see the pictures. And the pictures are horrible! There is no unity in Europe; there is no solidarity, there is no Europe. It now turns out that something, which was transformed into an interest group for the banks – namely, the EU after the Maastricht Treaty – that you cannot pretend to have "union," which is bound together by nothing other than the defense of the banks and the defense of the high-speculation system.

And the biggest threat right now is the maintenance of the

present financial policies of Wall Street, the City of London, the ECB, which is reflected by the finance minister Schäuble, who says "We must protect the so-called 'black zero', which is a synonym for balanced budgets, which is the idea that no matter how many expenses you have to spend for the refugees, the budget must remain balanced, and that means you have to cut in other areas, like social expenditures, kindergarten, schools, health system; and naturally, for the people who are in a precarious economic situation already, like the unemployed, like the people who have a low but precarious income, they feel threatened. And therefore, Schäuble's "black zero" fuels the kind of xenophobic reactions which you have heard about, that already this year 500 housing projects for the refugees have been attacked or burned down, and right-wing violence is on the increase.

You see now that President Putin was absolutely when he said several months ago, or even a year ago, that the big mistake of the West to support Nazis in Ukraine, in the form of the Right Sector, has the danger that this Nazism is spreading to other European countries.

So the only solution is, obviously, to change the economic policy, to stop what is high-risk speculation for the United States on Wall Street; to stop what is the "black zero" policy of Schäuble in Europe. And, fortunately, there is an alternative.

Now, very little known, because the Western media in Europe and the United States are generally not reporting it, or if they report it, they misrepresent it, there is an alternative economic system, which has developed. It started, really – well, it started 25 years ago, when we proposed the New Silk Road as a response to the collapse of the Soviet Union; but it was put again energetically on the table by the Chinese government in 2013, when President Xi Jinping announced a New Silk Road to become the policy of China in Kazakhstan in September. And in the meantime, this dynamic, of building a

New Silk Road in the tradition of the ancient Silk Road – meaning an exchange not only of culture, of goods, of ideas, but also of technologies, of improving the relation among nations, this has spread like wildfire!

And what you see now is the unfolding of an alternative economic system which is completely based on different principles than the trans-Atlantic high-risk and high-profit speculation. It is based on real investment in infrastructure, on uplifting populations out of poverty, like China has done in lifting 600 million people out of poverty in the last 30 years; and it is offering now, in reality, the Chinese economic miracle, to other countries that participate in the construction of this New Silk Road.

It has reached a point where mankind is challenged, that either we change the paradigm and establish an order in which all people on this planet can live as human beings, or we will not make it, and we will vanish as the dinosaurs did 65 million years ago because we have proven we are not any smarter.

Now, I think the human species is smarter, and therefore, I'm confident that if we put this question on the table..., which is eminently possible through the approach we have taken by this report, which says "The Silk Road Becomes the World Land-Bridge," by simply extending the existing New Silk Road development into all of these areas.

Now I think the whole world is waiting for that, and what we are trying to do, is we are trying to cause this shift to happen. We just have to evoke the better tradition of America to make that happen.

So that is where I think we are. I think we are really in danger, if a collapse of the system happens without the reform of Glass-Steagall protecting the normal population from that, we could really end up in mass killings of an unprecedented

dimension. If this would happen in Europe, on top of the refugee crisis, I think we would have civil war in Europe, and we probably would have civil war in the United States.

So I think the incentive to change policy, as long as there is time, is gigantic, and the optimistic note is that the alternative is already in place. Thank you.

Gravel: Thank you very much. Wasn't that a fantastic expose by Helga LaRouche? [applause] It leaves no room for me to talk!

All I can do is underscore her comments in this way: Stop and think that in the world today, you have really two choices. You can either grow and prosper as a result of growth; or you can turn around and follow a different path of militarism. As an American citizen, I say it all the time, I'm very patriotic; I love my country, I love the world more, but I do love my country. And I'm embarrassed, absolutely embarrassed at the conduct of my country for the last 40 years. And your choices are very simple, when you look at what China is offering with the Silk Road vision, it's an offer to unify the world economically through mutual growth; addressing the problems that are so vital to our personal benefit as human beings. That's what China offers. And now, what does the United States offer? We try to sabotage institutions that will be able to finance growth; we turn around – and I'll go deeply into this – we try to antagonize China.

Now, you read in the American press, particularly this morning there was in the paper about the – and Helga referred to this – about a destroyer that was sailing very close to this Spratly Islands, an island just bordering the 12-mile limit. Why are we doing that? These are silly boys playing with silly toys! That's really what it is. It makes no sense at all. This destroyer came out of Japan, and so this is a provocation. So, this is our approach, the American approach, to dealing with the crises of the world, is to provoke China. Because of what? China is in the ascendancy economically in

the world; there's just no question that with their present plans that China will be the country of the 21st Century. And its vision, to share that growth, with the rest of the world, it's just awesome as a vision, and will define what the 21st Century is all about.

And it won't be the American Century. And I would only hope, and it just stands to logic, that if the United States would join forces and hold hands with China and proceed to develop the entire world; boy, would this be a human accomplishment nonpareil.

Now, when I look at what's happened in the Middle East, I'm reminded of the Four Horsemen of the Apocalypse: that's our foreign policy. For those of you who may forget, the Four Horsemen of the Apocalypse: Famine; War; Destruction; Death. That's our foreign policy! You can call it, Obama has the Four Horsemen of the Apocalypse, and he's riding it like a chariot. When you really in depth look at these elements, it just breaks your heart. Because as Helga just outlined, it's so easy to pursue the other course; it's so much more humane to produce the other course.

And when you look at what we've done here; you read the American press, and of course, everything is Putin has been demonized. We are demonizing China and to some degree Xi Jinping; and this is wrong. These people shouldn't be demonized; they're heads of governments. You don't see them demonizing Obama; you see people like myself demonizing Obama, and rightly so.

And I do this because, you have heard the cliché, "my country, right or wrong." Well, for me, that's the most immoral statement you can make. If you love your country, and you see it doing something wrong, *you should do something to correct it*. And that's where I have charted my course in life; and at my age, I hope I have another five, six years, and I'm going to try to raise as much billy hell as I can, on our foreign

policy. Because that foreign policy is wrong, and as I said earlier, it's a policy of the Four Horsemen of the Apocalypse.

And so what can we do about it? Well, the first thing that I'm going to try to do, I get into very many causes as a result of this, and I have become a spokesman or endorser of these various causes, like endorsing what the LaRouche organization is doing with China.

I'm delighted to be associated with the LaRouche organization and the wisdom they've brought forward in a leadership role. And here, I'm taking a page out of their book, suggesting that the leadership of China should take the initiative and bring the Silk Road to the commons of the China Sea. Thank you very much. [applause]

STEINBERG: Senator Mike Gravel is 85 years old. Lyndon LaRouche is 93 years old. They are two of the last stalwarts of the generation that grew up as children under Franklin Roosevelt, and directly participated in the Second World War. They have a certain level of moral commitment and moral authority that is sadly lacking in most of the leadership of our nation today. I just want to tell you a bit more about Senator Gravel's actions back in 1971, in releasing the "Pentagon Papers." Because it's of great relevance today, and it really puts an onus on not only every member of Congress, but every individual who considers himself a patriotic American citizen, to hold yourself and your fellow citizens up to the standard, to hold your elected officials, up to the standard that was reflected in what proved to be an historic action by a lone individual in the U.S. Senate. Now, in 1971, the war in Vietnam was raging out of control. Richard Nixon was a highly popular president, and months later, in the 1972 elections, he would win an absolute landslide victory. Yet, the consequences of Vietnam, the consequences of Nixon's ending of the Franklin Roosevelt Bretton Woods system, that began this slide into economic decay in 1971, was something that had to be dealt with. The U.S. Congress commissioned a

whole series of documents from the Pentagon on the status of the war in Vietnam. Those documents were maintained under strict control, under lock and key, and were basically barred from being presented to the American people. Under those circumstances, a handful of patriots, who would be vilified for their actions, decided that they had to do something. Sen. Gravel, who I had the pleasure of spending a day earlier this week up on Capitol Hill with, recounted the story. He received a cryptic call in his office from a man named Daniel Ellsberg, who at that time was a national security official working directly under Henry Kissinger, had access to the copies of what came to be known as the "Pentagon Papers." One evening, he called up Sen. Gravel, and simply asked him, "If I provide you with a copy of these papers, will you make them public?" Sen. Gravel said, "Yes!" and said "Let's not talk about this on the phone." There's a whole, basically, a cloak and dagger story, that I won't bother to go into here, but suffice it to say that Sen. Gravel was provided with a hard copy of something like 7,000 pages of Pentagon documents that showed that the Vietnam War, contrary to media coverage, contrary to statements by most elected officials, was not going well. Yes, the body-count was piling up, but the United States was losing the war, and it was known, certainly before 1971 that that was the case. But the American people were kept in the dark. Much of the Congress was kept in the dark. And so Sen. Gravel took the courageous act of releasing the "Pentagon Papers." He used the opportunity of chairing a late-night subcommittee on buildings and maintenance to come up with the proper formulation for releasing those documents. He knew that under the strict principles of the U.S. Constitution that it was perfectly legal, because members of the Congress – members of the House, members of the Senate – in fulfilling their obligations to the American people to keep the population fully informed, was given absolute immunity from any kind of criminal prosecution for any sort of release of data, no matter how its classified "Top Secret," if the data is released as part of the normal business transactions of the

United States Congress. Now, in point of fact, the courageous release of the "Pentagon Papers" – the efforts of Daniel Ellsberg, the efforts of Sen. Gravel – resulted in a bright light being shined on the fiasco of Vietnam, and it began the process of forcing a fundamental reversal of U.S. policy. Within a period of time, Richard Nixon, soon after his landslide victory, was on his way out the door. And, it was in the context of the "Pentagon Papers" that some of the worse crimes of Nixon in fact took place. For example, one of the break-ins, in addition to the Democratic Party's national headquarters, that was ordered out of the Nixon White House, was the break-in to Daniel Ellsberg's psychiatrist's office, to try to obtain discrediting information on Ellsberg. This is not the way the Constitution provides for the U.S. government to function. So, Sen. Gravel took an action, and the Supreme Court, in one of the rare instances of a unanimous decision on a critical constitutional issue, ruled that Sen. Gravel's actions were completely legal, were completely constitutional, and that therefore he was protected from any vindictive action coming from Nixon, or anyone else, as a result of what he did. That started the ball rolling, for bringing an end to one of the most disastrous chapters in modern American history, probably the single most disastrous event in the post-World War II period, right up until the point of the Bush administration's invasion of Iraq. Now, one of the things, that is immediately begged by reflecting back on what Sen. Gravel did, is the obvious fact that we've been talking through these Friday night webcasts for quite some time about the role of the British and the Saudis in the original 9/11 attack. We've told you about the 28 pages from the original joint Congressional inquiry into 9/11, that were blacked out and declared secret by George W Bush, and have been maintained secret by President Barack Obama. These are vital facts in these 28 pages that reveal an aspect of action on the part of the kingdom of Saudi Arabia, and by extension our so-called British allies in organizing and supporting the most heinous crime that's been committed on American soil since Pearl

Harbor; namely, the 9/11 attacks in New York and at the Pentagon here in Washington. So, you've got to ask yourself. The information is out there. Where is Senator Mike Gravel today? Why is it that no members of the US Congress, who have read those 28 pages, have used the precedent of the Supreme Court's unanimous 9-0 ruling in the Gravel case to say, "We are completely free to tell the American people the truth about 9/11."? Why is it? And we've been harping on this issue on this broadcast for the last two weeks. Why is it that the blood on President Obama's hands, through his drone-kill policy, has not led to the convening of impeachment proceedings in the House of Representatives? How is it that the American people and our elected representatives have become so callous to the reality, and so committed to "going along to get along", as President John F Kennedy warned about in his famous *Profiles in Courage* book? How is it, that there is not a single individual in government, how is it that there are not millions of people in the street taking up these issues?

Now, you've just seen some of the photographs of the refugees who are flooding into Europe. And in every instance, these are refugees from regime-change wars that were either initiated by the Bush administration in partnership with the British, or in some instances with the French; or regime-change operations initiated by the Obama administration. How is it that these millions of refugees flooding into Europe, who are creating a tremendous instability; as Helga warned, creating a potential new Hitler moment in Europe? How is it that there is no action in Washington? How is it that it's possible that the US actions, which directly led to this humanitarian nightmare, are being ignored by you the American people and by our elected representatives? There is a callousness; there is a fear; there is an avoidance of reality that permeates our entire system and our entire culture right now.

And the bottom line is that we are facing an imminent danger of war; potentially thermonuclear war. You, just in the last days, had a US Navy ship entering into territory that China claims as sovereign Chinese waters in the Spratly Islands. You've had just in the last 24 hours, General Philip Breedlove, the commander of NATO, basically saying under no circumstances is he prepared to cooperate with Russia. [that] Russia is carrying out a diversion in Syria, because the fundamental issue is actually Ukraine. How can these kinds of statements and these kinds of actions, which could bring us to the very brink of thermonuclear war under a President who has been consistently pursuing policies of mass kill; how can this be tolerated? What is it in you, the American people? What is it in our elected representatives that has created these conditions where the evidence is mounting by the day that we've lost the moral fitness to survive as a nation? And if we continue to tolerate for one moment more, the danger is that we will be staring down the barrel of thermonuclear weapons; or that the kind of absolute chaos that Helga warned about in the press conference earlier this week, in Europe and here in the United States, is about to erupt.

This is a fundamental moral flaw that can and must be addressed and reversed. The moment for toleration of criminality on the part of the President of the United States has come to an end. There were ample grounds for the impeachment of George W Bush and Dick Cheney, for the lies that led to the Iraq War and many, many other things. There were bills of impeachment that were being drawn up by Representative John Conyers, by his staff on the House Judiciary Committee, during the Bush period. And a deal was struck between the two parties, where the famous quote from Nancy Pelosi was, "Impeachment is off the table." Well, that deal has carried forward as President Obama has carried out similar crimes, and in some respects, even more egregious crimes. The idea that every Tuesday afternoon there is a meeting at the White House, chaired by the President, where he

signs off on the latest list of targets to be stalked and executed; to be murdered in cold blood by drone strikes. The toleration for this has now reached the point where it's absolutely intolerable.

Over the past several weeks, we've provided you with the facts; there's no need to provide any more details. The facts are available; they're in the public light. You can read them on the LaRouche PAC or EIR websites; you can go to The Intercept and read the primary documents themselves. But clearly, that's not the issue. The issue is that we've lost our moral compass; and that we're now at the point that unless there is a fundamental moral change in the fabric of our people, it may just be too late.

OGDEN: Thank you very much, Jeff. Now, I'm going to read the brief institutional question that came in for us this week. And this was presented to Mr. LaRouche when we had a chance to meet with him. The question reads as follows: "Mr. LaRouche, what is your view of the current state of the US economy, and do you think the Board of Governors of the Federal Reserve System should raise the interest rates?" Now, I know how I would respond. I think instead of hiking the interest rates, the Governors of the Federal Reserve System themselves should take a hike; but I'll let Jeff deliver Mr. LaRouche's response.

STEINBERG: A number of years ago, Mr. LaRouche regularly repeated a kind of a irony, a metaphor for the state of mind of the American people. He said, "Your typical American walks out on the street, gets hit by a car; breaks his leg and then crawls back inside and turns on the television. And until he sees on the local news that his leg has been broken, he's not quite certain that it's actually happened." Well, I think as for the state of the US economy, there's a great similarity to the situation we're dealing with right now. Again, it's obvious to most of you out there, if you simply ask yourselves a very simple question: Are your conditions of life better

today than they were 15 years ago, before we entered into this prolonged period of an abysmal control, a British control over the US Presidency, first under Bush and now under Obama? Do you still have an optimistic view about the future? Can you honestly look at your children and grandchildren, and assure them that their conditions of life will be better than yours, and that what you did with your life in some small way, contributed to the idea that future generations will be better educated, better clothed, better fed, with more leisure time to pursue real culture? I think for the overwhelming majority of Americans, the answer to that question is a resounding "No."

So, let's just consider a few facts that have just come out in the last week about what the actual state of the American economy is, and maybe presenting the sort of gross picture, and taking it out of the domain of "I'll get by, I'll struggle through; as long as I can watch television and take my mind off of the problems of the real world, I'll somehow be able to make it."

Today in the United States, there are 16 million children living in households that on a regular basis, face severe food shortages, meaning that you've got a rampant outbreak of malnutrition among young people in this country. That 16 million figure, by the way, represents 21% of all of the children in the United States. Across the board, in every corner of society, 25% of all American men are living either at, or near, the official poverty level, and that level is abysmally low; does not really reflect, even closely, the horrors that these people are living through.

And if you think that this is something that largely involves our elderly, our senior citizens, people nearing retirement, no. Among 18-34 year olds, in the United States today – men, that is – 33% are at or near poverty. You have 22 million Americans living in what is officially defined as deep poverty, which means living at, or below, one half the

official poverty rate. To give you an idea of that: The official poverty rate is, for a family of four, to be merely \$24,000 a year. Think about what kind of family of four could possibly live on that amount of money.

There's 1.5 million households in the United States which have absolutely no cash income whatsoever, meaning that they are living 100% on government social safety net programs, and can't survive on that.

Yet you read in the newspaper that the official unemployment rate is 5.1% or 5.2% and that the jobless rate at the peak of the "recession" back after 2008 has been cut in half. Well, the only reason that that number has been reduced is because there are now 94 million working-age Americans who are not counted in the labor force. That's not because they're disabled, and unable to work. It's because they've either never been able to find a job, or they have been unemployed for such a long period of time, that they don't even appear in the statistics any longer.

So, that's a brief snapshot of what has happened in our nation. You know it. Probably a majority of people out there watching this broadcast now are personally experiencing it, and feeling it. And the fact is, there is something you can do about it. You can change your behavior. You can continue going along as you are in a fantasy world, or you can decide, now is the time to put your foot down. We live in what was once a great republic, and therefore, we can make those changes. We can force our elected representatives to take the kinds of emergency actions.

Helga talked about the re-instatement of Glass-Steagall. That means Bankrupt Wall Street. It's got to happen now, it's got to happen immediately, if there's to be any kind of reversal of the real state of economic collapse and poverty.

Now, to just contrast the downward spiral and the financial

bankruptcy of the United States, and really the whole trans-Atlantic region, let's consider what, in human terms, has been the result of the Chinese policies that both Helga and Senator Gravel were talking about on Tuesday. Over the last 30 years in China, 600 million people have been lifted out of poverty. At the same time, during that same 30-year period, we've been in a persistent downward spiral, and that spiral is now exponentially escalating towards a complete crash, over the last 15 years, under the Obama war Presidency and the Bush war Presidency before it.

So again, the issue is not sufficient facts. You know that. You know it in your own mind and your own heart what's actually going on. The question is, will you act and will you act in time?

OGDEN: Thank you very much, Jeff.

Now, as a consequence of you watching what has just been presented here tonight, *you* are now an actor on this stage, the stage of human history, for the reason that you are now faced with a decision: What will you do with what has just been presented to you? How will you respond? With the clarity of the historical decision that is now facing us to be made, how do we take what has just been presented, and literally, pull it off of the screen, as Mr. LaRouche termed it, and put the necessary actions in place, as Jeff has just outlined them in detail.

Now that you have seen, and you have assimilated the case that has been put before you tonight, you have now become one of the actors, one of the active players, in this great Shakespearean drama of today. The question lies not in the fact of the case; the facts are all there. The facts are all clear. But rather, the question lies in how we respond. How will we act on the stage of history today? What will we *do* with the reality as it now faces us, and act to shape a future which is worthy of what the human species uniquely can,

and must, be?

And for those of you who have also been participating in the weekly Fireside chat discussions with Mr. LaRouche, and especially the Manhattan meetings, which Mr. LaRouche has been addressing on a consistent basis every Saturday, you know that this is taking hold, and this is what Mr. LaRouche has been discussing with you, and is becoming a movement within the American people, at least those intellectually courageous few who have been engaged with this, and have made these crucial decisions.

So with that I would like to bring a conclusion to this broadcast here tonight. If you haven't viewed the press conference featuring Mrs. Helga LaRouche and Senator Mike Gravel in full, it is available on the front page of the larouchepac.com website, and by all means, please circulate this as widely as you possibly can. This was a very significant event.

So I would like to thank Jeff for joining me here in the studio tonight, and I would like to thank you all for joining us here as our audience this evening. Please consider what you've seen here tonight, and what that implies for you. And please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

**Forceret program for
opførelse af boliger drøftet**

i Tyskland for tyskere såvel som nyttilkomne

29. oktober 2015 – Ministre for byggeri i Tysklands 16 delstatsregeringer mødes i Dresden den 29.-30. okt. for at drøfte mulighederne for et nationalt, forceret program til opførelse af nye hjem til både tyskere såvel som til flygtninge. Et af de krav, der forventes at blive resultatet af dette møde, er, at Forbundsregeringen bevilger mere end de 500 mio. euro, den hidtil har tilbudt, hvilket kun er nok til at bygge 12.000-15.000 nye standardlejligheder. Tyskland har imidlertid allerede et efterslæb på mindst 1 mio. lejligheder – nogle eksperter taler endda om 4 mio. – et boligsvælg, der er akkumuleret hen over flere årtier siden 1970.

Andre spørgsmål på dagsordenen for Dresden-mødet er miljøbureaukratiske regler, der står i vejen for byggeprojekter: dyre energispare-love, der vil fordyre byggeriet af boliger med 10 % i 2016, bør suspenderes i tre år. Desuden udsendte byggeriets fagforening og den landsdækkende lejerforening et fælles memorandum, der angreb andre bizarre regler, såsom en regel, der tvinger boligbyggere i Eifel-regionen til at transportere vulkansk jord, der er typisk i denne region, fra byggepladsen til særlige, fjerntliggende affaldspladser. Denne forholdsregel lægger en ekstra økonomisk byrde på 20.000 euro på hvert nyt hjem.

Ministrene vil også drøfte forslag fra byggeindustriektoren om at finansiere en udvidet produktion af præfabrikerede huskomponenter, der ville fremskynde opførelsen af hjem betydeligt. Det er også nødvendigt med skattelettelser for sådanne forcerede programmer.

Pestel-instituttet har gennemført en række undersøgelser, iflg. hvilke det vil være nødvendigt at opføre 400.000 nye standardlejligheder om året for at lukke boligsvælget hen over

de næste 10-15 år, inklusive mere end 1 mio. statsstøttede lejligheder i socialt boligbyggeri, som lavindkomstgrupper har råd til. Den aktuelle flygtningekrise har været en katalysator for en stærkt forsinket debat om nye programmer for boligbyggeri.

Genopbygningsplan for Syrien: Projekt Fønix: Diskussionspunkter om Syriens genopbygning

De følgende »Diskussionspunkter om Syriens genopbygning« er blevet udarbejdet efter drøftelser med Syriens myndigheder. Den svenske organisation *Syriska stödkommittén för demokrati* besøgte flere regeringsministerier og myndigheder i Damaskus i december 2014. Ulf Sandmark fra det svenske Schiller Institut var en af delegationens deltagere under det ugelange besøg i Syrien. Hussein Askary er formand for Schiller Instituttet i Sverige og desuden redaktør for Executive Intelligence Reviews arabiske hjemmeside, hvor dette dokument er tilgængeligt på arabisk:

<http://arabic.larouchepub.com/2015/10/24/752>

og på svensk: <http://www.larouche.se/node/4134>

Fønix-projektet

Syrien. Diskussionspunkter om Syriens genopbygning

Af civiløkonom Ulf Sandmark og Hussein Askary, Schiller Instituttet

Hvorfor tale om genopbygning midt i krigens mørke?

Det er håbet, der gør mennesker til mennesker.

Håbet om genopbygning mobiliserer den skabende evne hos alle mennesker. Det forsætter mennesket i en sindstilstand, hvor det er Skaberen nær.

Ved at løfte blikket mod genopbygning og udvikling efter krigen kan Syrien allertydeligst demonstrere det menneskesyn, som står i skarp kontrast til den ondskab og meningsløse ødelæggelse, som fjenden personificerer. Man demonstrerer det ikke blot for sig selv, men også for omverden, og ikke mindst for de fjender, som således vil forstå, at deres krigsførelse ikke fører til noget bedre for dem selv. Syriens planer om genopbygning medfører, at de fjender, der kan tænke, forstår, at de kan få en bedre fremtid ved at samarbejde med regeringen, end ved at fortsætte krigen.

Syriens håb om en fremtid er dets stærkeste våben imod fjendens pessimisme, desperation og umenneskelighed.

Hvem håber, og hvem gør ikke?

Med skabelsen af BRIKS har halvdelen af menneskeheden organiseret sig for at skabe en fremtid for sig selv og menneskeheden. BRIKS-samarbejdet har endelig været i stand til at tilføre kraft til håbet fra Bandung-konferencen, den Alliancefri Bevægelse og 77-gruppen og at hæve verden ud af fattigdom og kolonialisme.

I modsætning til Syrien og BRIKS, så er den vestlige verden domineret af dets finanssystem, for hvilket der ikke findes

noget håb. Værdipapirerne i det globale finanssystem, der beløber sig til en værdi af to millioner milliarder dollar (eng.: 2 kvadrillioner), er, for over 90 % 's vedkommende, ren spekulationsgæld. Dette er et pyramidespil uden sidestykke i verdenshistorien, og det er blevet holdt oppe af konstante kapitalindsprøjtninger fra centralbanker og statsbudgetter. Finanssystemets desperate situation har presset Vestens politikere til at tillade en finansiell udplyndring af ikke alene borgernes opsparinger, men også af realøkonomien.

Denne udplyndring har ført til den græske krise, men den har haft en endnu mere grim effekt i den Tredje Verden. De vestlige banker vil ikke længere med samme lethed kunne udplyndre BRIKS-landene. Metoden til at komme BRIKS og andre selvstændige lande til livs er derfor den destabilisering og det kaos, som terrorister og regionale krige kan sprede i hele Centralasien og ind i Kina, Indien og Rusland for at ødelægge disse nationers lederskab og modstand. Nu er det Syrien, der står i forreste skudlinje for denne politik, der bærer navnet geopolitik, og som er det gamle, britiske imperiums metode til at holde konkurrerende eller fremvoksende verdensmagter nede. Eftersom USA støtter den britiske geopolitik, indgår der også trusler om anvendelse af atomvåben i afpresningen, og verden står *de facto* på randen af en total katastrofe.

Det er desperationen og håbløsheden hos den vestlige verdens finanssystem og de gamle kolonimagter, der projiceres ind i Syrien og andre krigsramte lande i form af støtte til terrorismen og til politikken for regimeskift. Det, der grundlæggende set kan standse krigspolitikken, er en løsning på finanskrisen gennem en bankreform og en genoplivning af den vestlige verdens realøkonomier.

Disse forslag er blevet fremlagt af den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, igennem deres internationale bevægelse, Schiller Instituttet. Mange vestlige politikere kommer nu med tilsvarende forslag for at løse finanskrisen. Det store håb for verden er, at BRIKS-

landene nu kraftfuldt gør fremstød for en sådan økonomisk udviklingspolitik. Sammen kan disse kræfter få Europa og USA til at vende sig bort fra krigspolitikken. Syriens heroiske modstand imod imperiepolitikken føres derfor både på det militære og økonomiske plan. Det forener alle de mennesker i verden, der håber på en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden.

Hvordan skal man betale for genopbygningen, når nationen er ruineret efter krigen?

Den frihed for hele nationen, som Syriens kamp tilsigter, er grundlaget for Syriens økonomi og ret til at skabe kredit og penge. Folket, jorden og de naturlige ressourcer besidder et enormt potentiale. Med en genopbygnings- og udviklingsplan skabes der et endnu større potentiale.

En enlig bonde eller virksomhedsejer kan have brug for kredit fra en anden for at kunne virkeliggøre sit potentiale. En fri nation kan selv beslutte sig til at virkeliggøre sit potentiale. Det sker derved, at nationen udsteder kredit til sig selv, med nationens egen, fremtidige udvikling som sikkerhed. Dette kræver et særligt finanssystem, der kaldes et »kreditsystem«.

Ironisk nok var det netop et sådant kreditsystem, der gjorde det muligt for USA at blive grundlagt og overleve sine første år, og igen overleve, under Abraham Lincolns lederskab, under borgerkrigen og atter engang, under Franklin Roosevelts lederskab, fra og med 1933 og igennem Anden Verdenskrig. Dernæst anvendte Vesttyskland og Sydkorea det samme system til sine genopbygnings-mirakler efter krigen. USA befinder sig nu i en stor, finansiel krise på grund af, at man har forladt dette fungerende system, og nu er man også imod, at BRIKS-landene anvender det.

Det amerikanske kreditsystem blev skabt efter sejren i 1786 i Frihedskrigen imod kolonialismen. Efter råd fra daværende finansminister Alexander Hamilton gav Kongressen en kredit til

en nyetableret Nationalbank, der koordinerede genopbygningen. Værdien af nationens valuta og al statslig gæld fra krigen blev hurtigt stabiliseret, når kreditterne dirigeredes videre til de projekter, som regeringen havde prioriteret. De selvstændige erhvervsdrivende, som blev engageret til at udføre projekterne, kunne komme i gang med det samme ved, at de fik del i kreditten. Gennem denne fremgangsmåde kunne man fuldt ud mobilisere og hurtigt udvikle landets egne ressourcer, på trods af, at landet netop havde været igennem en mangeårig krig.

Grundsynet i Hamiltons kreditsystem var, at økonomien værdisattes ud fra det fremtidige potentiale, og ikke ud fra nuets ruinerede situation. Ud fra en sådan synsmåde er Syrien rigt og kan selv finansiere størstedelen af den genopbygning, som kan virkeliggøre Syriens potentiale.

Hvordan skaber man kreditter i traditionen efter Hamiltons system til genopbygning?

Udgangspunktet for et kreditsystem er den genopbygningsplan, der trin for trin beskriver, hvad nationen planlægger at have gennemført på forskellige tidspunkter. Med denne plan som grundlag kan staten udstede de nødvendige kreditter for at sætte al tilgængelig arbejdskraft, maskinkapacitet og tilgængelige materialer i arbejde. Staten giver så tilladelse til, at projekterne kan startes op, og sørger samtidig for, at der er kredit til rådighed til projekterne. Projekterne kan ledes af enten privatforetagender eller statslige myndigheder.

Til udstedelsen af denne kredit har staten behov for både centralbanker og særligt etablerede Genopbygningsbanker. Den syriske nation kan, på samme måde, som Egypten gjorde det, da man lod folket finansiere den Nye Suezkanal, udstede medejerbeviser i Genopbygningsbanken, der er særligt beregnet til syriske borgere i hjemlandet eller i udlændighed.

På denne måde får genopbygningsbanken en egenkapital til

udstedelse af kreditter. Den syriske stat bevarer majoritetsindflydelsen i Genopbygningsbanken.

Ud over denne normale mekanisme til udstedelse af bankkreditter vil man yderligere få brug for en Hamilton-kreditgivning ved, at Centralbanken skaber kredit, som den låner ud til Genopbygningsbanken. Med denne kompletterende kreditmekanisme vil staten have tilstrækkelig med kredit til at kunne gennemføre den hurtigst mulige genopbygning af Syrien.

Når regeringen har givet grønt lys til et projekts opstart, overfører Genopbygningsbanken kreditten til en konto for projektet. De myndigheder eller foretagender, som af regeringen har fået til opgave at gennemføre genopbygningsprojektet, betaler sine leverandører og arbejdere med disse kreditter. Dette fortsætter, indtil projektet er færdigt. Alle nye sedler og kreditter fra Genopbygningsbanken har da fået en sikkerhed i form af det fuldførte projekt.

Hvordan kan de private banker mobiliseres til fordel for genopbygning?

Retten til at skabe kredit er en vigtig naturressource for en nation, som staten må anvende for at gennemføre genopbygningen. Det er helt afgørende, at kreditterne ikke vandrer videre til spekulation og pyramidespil, som i den vestlige verdens globaliserede banker i dag. De syriske banker må derfor begrænses i deres aktivitet derigennem, at de ikke må drive nogen form for investerings-bankaktivitet, såsom selvstændig handel og handel med værdipapirer. Det drejer sig ikke om at forbyde handel med værdipapirer, men det må holdes totalt adskilt, både ejerskabsmæssigt og personelmæssigt, fra enhver kommerciel bankvirksomhed.

Fra den amerikanske præsident Roosevelts tid i 1933 og frem til 1999 fandtes der i USA en sådan bankopdelingslov (Glass-Steagall Act), der foreskrev en total separation, og så længe,

denne lov var i kraft, opstod der ingen systemisk krise for de amerikanske banker. Hvis man snarest gennemfører en sådan bankopdeling i Syrien, kan de kommercielle banker mobiliseres til fordel for genopbygning. Kun herved vil tilskud af kredit fra Genopbygningsbanken kunne gencirkuleres i bankerne og skabe ringe i vandet i realproduktionen. Desuden må kreditterne fra de private banker, så længe genopbygningen finder sted, være strengt rationerede således, at de dirigeres til det, som behøves iht. genopbygningsplanen, til sådanne kategorier af lån, som er nødvendige for virksomhedernes og menneskenes reelle behov.

Med et reguleret, kommercielt banksystem kan Genopbygningsbanken benytte sig af private banker til at formidle sine kreditter til kommissionerede virksomheder og udbetale pengene. I dette tilfælde henvender virksomheden sig til sin lokale bank, som igen henvender sig til Genopbygningsbanken for at få den kredit, som er godkendt til projektet.

Må nationen gældssætte sig til udlandet for genopbygning?

Nationens egen skabelse af kredit i Hamiltons tradition kan sætte alle indenrigsressourcer i fuldt arbejde, men kan ikke betale for det, som må importeres til genopbygningen. Til dette kræves først og fremmest udenlandsk valuta fra eksportindkomster, men dette vil heller ikke være tilstrækkeligt i de første år. Nationen må optage store lån i udenlandsk valuta for at kunne importere de maskiner og det udstyr, som behøves. Hvis lånene kobles direkte til genopbygningsplanen, kan denne gældssætning gøres både langfristet og tilpasset projektets tilbagebetalingsevne. Disse udenlandske lån bør også kunne holde en lav rente, eftersom lånene er værdisikrede gennem deres binding til reelle projekter. Syrien kan ikke regne med at kunne få større lån fra den vestlige verdens kriseramte finansinstitutioner. Derimod er der mulighed for at finansiere import af vigtigt maskinel, selv midt i en stor finanskrisen, gennem bilaterale

handelsaftaler med enkelte, interesserede vestlige lande. Med denne fremgangsmåde kan en sådan nation indgå en aftale om at skabe en kreditmulighed i sin egen valuta til eksport af landets maskiner og varer til Syrien. En række af sådanne bilaterale aftaler med interesserede nationer kan klare anskaffelsen af udenlandske varer til genopbygningen.

BRIKS-nationernes Nye Udviklingsbank er nu i færd med at blive opbygget i overensstemmelse med det nye paradigme for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden. BRIKS har det udgangspunkt at udstede kredit ud fra projektets fremtidige potentiale og ikke ud fra den nuværende betalingsevne i de lande, der ønsker at påbegynde projekterne. De samme principper vil også blive anvendt af de mange andre fonde, der er blevet skabt for at realisere bygningen af Den nye Silkevej. Her bør et frit Syrien have store muligheder for at skaffe lån i udenlandsk valuta til vigtige, store infrastruktursatsninger.

Eftersom gældssætningen i det nye paradigme mod-svares af de nye projekter, der gennemføres, er det en god gældssætning. Jo mere af en sådan gæld, der tilsigter at realisere landets potentiale, desto bedre. En sådan gæld bliver ikke en lænke, men en målestandard for, hvor meget Syrien satser på fremtiden.

Hvilket syrisk fremtidspotentiale kan udløses af genopbygningskreditterne?

1. Folket som bærere af alt potentiale.

Hvis man ikke prioriterer sikkerhed for fødevareforsyning, nødgenhusning, sundhedsydelser, uddannelse og arbejde, kan hele folkets potentiale ikke udløses. Til dette kræves der den bredest mulige mobilisering af nationens tilgængelige ressourcer fra de statslige myndigheder, helt ned til mikro-niveau. Lokale forvaltninger må, foruden budgetmidler, også kunne få del i statens dirigerede kreditgivning fra Genopbygningsbanken. Dette vil kunne igangsætte alle lokale

kræfter og ressourcer til genrejsning af skoler, lægehuse, el og vandforsyning, såvel som den hurtigst mulige forøgelse af lokal produktion af mad og andre vigtige fornødenheder. Særlige kreditter bør dirigeres til tidligere ejere af industriforetagender og landbrug, der er blevet ødelagt i krigen, såvel som også til entreprenører, der vil starte nye foretagender. Terroristernes målrettede ødelæggelse af alle lægemiddelindustrier viser, hvilken strategisk betydning disse har, hvilket også er gældende for den omstridte olie-, gas- og petrokemiske sektor. Også den videre forædling af bomuldsproduktionen og andre landbrugsprodukter i f.eks. Syriens berømte tekstilindustri udgør en stor genopbygningsopgave, sammen med hele den øvrige industrisektor. Særlige arbejdsbrigader bestående af arbejdsløse kan også finansieres på samme måde for at bygge det, der er behov for, og samtidig arbejde de arbejdsløse til stadig mere kvalificerede opgaver. Hærens ingeniørtropper kan udgøre kernen i disse arbejdsbrigader og gennem disse genopbygningsprojekter fortsætte med at forsvare det syriske folk.

2. Genstart af tidligere fungerende infrastruktur og erhvervsgrene med potentiale.

Genopbygningsbankens kreditgivning kan finansiere det store behov for at reparere den vigtigste infrastruktur: energi, el-systemet, vand og kommunikation. Kreditterne kan udvides, indtil alle tilgængelige, kvalificerede arbejdere, maskiner og materiel er i fuld anvendelse. På denne måde kan genopbygningen organiseres på den mest effektive måde med tanke på de muligheder, der er for en fremtidig infrastruktur. Genopbygningen kan direkte orienteres mod skabelsen af en ny infrastrukturplatform på højeste niveau af teknik og produktivitet.

Erfaringerne fra krigen med håndteringen af den mest avancerede teknologi for fly, robotter, elektronik og maskiner kan gøres til udgangspunkt for videreuddannelse og civil

tilpasning i nye industrier, baseret på denne teknik. En målorienteret udvikling af den kemiske industri, der er baseret på råvarer fra gas- og olieindustrien, kan fremme nye industrier for videreforædling, for fremstilling af kunstgødning, plastikprodukter, pulverjern og højteknologiske produkter. I BRIKS-landenes nye paradigme vil den kerneteknologiske industri, der blev bombet i stykker af Israel, også blive genopbygget til produktion af energi, afsaltning af havvand og indtræden i iso-topforskningens nye økonomiske æra.

3. Den nye teknologis potentiale i genopbygningen.

Man må give særlig kreditstøtte til mulighederne for at skabe et teknologisk spring, når man alligevel skal erstatte udstyr. Eksempelvis kan nye jordkabler til erstatning for ødelagte el-ledninger kompletteres med IT-ledere af fiber. Målestokken for den energi, der bør prioriteres, er energigennemstrømningstætheden. Præcis som en øget energitæthed hos soldatens våben, mht. præcision og kraft/cm², øger effekten mod fjenden, således er også energitætheden i den fredelige arbejders teknologier parameteret for at øge produktiviteten og finde det højeste potentiale for realøkonomisk gavn.

4. Projicering af de Nye Silkevejes internationale udviklingspotentiale ind i Syrien.

Muligheden for at forbinde transporten på Middelhavet, Det indiske Ocean, Det røde Hav, det Kaspiske Hav og Sortehavet har været grundtanken i præsident Bashar al-Assads visionære strategi »De fem Have«. Udviklingsdynamikken i BRIKS-nationernes tilvækst, og mange initiativer til udbygning af de Nye Silkeveje både til lands og til vands, kan projiceres ind i Syrien, hvis denne vision gøres til udgangspunkt for Syriens nye infrastrukturindsats. (jvf. EIR's kort) Det drejer sig ikke udelukkende om transport, men om internationale udviklings-korridorer, der tilfører Syriens gamle Silkevejs-

handelspladser ny, langsigtet tilvækstkraft. Ud over jernbaner bygges korridorerne som et bredt bælte med anden infrastruktur, både pipelines, vandprojekter, industri og landbrugszoner og nye byer. Det Nye Silkevejsperspektiv er så gennemgribende, at Syrien kan påbegynde planlægning for i samarbejde med nabolandene at udvikle og udnytte vandressourcerne, gøre ørkenen grøn, mildne sandstorme og tilbageerobre store ørkenområder til dyrkning og bosættelse på maksimal måde.

Hvordan projiceres de Nye Silkeveje ind i Syrien?

1. Forbindelse til Bagdad og Teheran

Kinas strategi for »Ét bælte, én vej« for at udbygge de gamle silkeveje til udviklingskorridorer med moderne transportsystemer har ikke kun til hensigt at nå frem til Europa, men også via Iran at nå frem til Egypten og Afrika over land. Jernbanen fra Teheran til Kairo vil blive bygget over Kermanshah til Bagdad, Amman og Akaba. Med den planlagte forbindelse over Sharm el-Sheik når jernbanen helt frem til Kairo. Med bygningen af en relativ kort jernbanestrækning fra Deir ez-Zur til den irakiske grænseby Abu Kamal opnår man jernbaneforbindelse fra Bagdad, men det betyder mere end dette. Det betyder, at den gamle Silkevej langs Eufrat atter gøres til Syriens øst-vest-udviklingskorridor og giver ny energi til Aleppos ødelagte industrizoner. En sådan jernbane bygget i samarbejde med Irak åbner en direkte jernbaneforbindelse fra Syrien til Basra og vil være et stort skridt i virkeliggørelsen af De fem Haves strategi derved, at den etablerer en direkte kontakt mellem Den arabiske Golf (den Persiske Golf) og det Indiske Ocean.

Jernbanen fra Bagdad og Teheran vil også føre handel over land fra Kina og Centralasien til Syrien. En stor gren af Den nye Silkevej fra det vestlige Kina og Centralasien passerer Teheran. Desuden bliver en landrute fra Indien og Pakistan mulig via det iranske jernbanenet, som er bygget frem til

Zahedan lige ved det pakistansk/indiske jernbanenet, som engang i fremtiden vil blive åbnet.

Jernbanen fra Teheran åbner desuden for forbindelse til landene ved det Kaspiske Hav som næste trin i »De fem Haves strategi«. Transporterne fra Rusland på den såkaldte Nord/Syd-korridor, som har forbundet St. Petersborg med den iranske havneby Bandar Abbas, og senere desuden med havnebyen Chabahar på kysten af det Indiske Ocean, går både på og langs begge sider af det Kaspiske Hav og vil også blive en forbindelse til Syrien.

Via Basra kan det omtalte højhastighedstog fra De forenede arabiske Emirater til Kuwait med forlængelsen forbindes til Oman og Yemen. Alle disse handelsveje vil, ligesom den gamle Silkevej, blive projiceret ind i Syrien mod Aleppo, og dernæst kommer udviklingskorridoren til at fortsætte til det krigsramte Idlebs industrizoner og Latakias Middelhavs-havn, der må udbygges.

Næste skridt bliver bygningen af jernbanen fra Deir ez-Zur til Tadmor/Palmyra, den legendariske Silkevejs-by, hvor Silkevejsfestivalerne afholdtes hvert år før krigen. Denne manglende forbindelse vil skabe en jernbaneforbindelse fra Teheran og Bagdad direkte til Damaskus og Beirut.

2. Forbindelsen til Kairo

Egyptens dynamiske udvikling, med den Nye Suezkanals planlagte, gigantiske, nye industriområde, kan trækkes ind i Syrien, når den nye jernbane fra Kairo til Amman åbnes. Den gamle jernbane fra Amman kan genopbygges som en højhastighedsbane til Damaskus og de store byer Homs og Hama og op til Aleppo i nord. På denne måde kan også søfarten fra landene ved Det røde Hav og hele Afrikas østkyst via havnen i Akaba få en jernbaneforbindelse til Syrien. Egyptens planer om jernbanesamarbejde langs Nilen mod syd vil også øge kontakten ikke bare med Sudan, men også Østafrika via Etiopien, som har

verdens højeste, økonomiske tilvækstrate.

Når Hejaz-jernbanen genopbygges med højhastighedsteknik, kan Damaskus atter blive udgangspunkt for rejser til Medina og Mekka. Via denne jernbane kan desuden forbindelsen fra Yemen åbnes, og også fra Afrika via Yemens planlagte tunnel under Bab el-Mandeb til Djibouti.

Fra Egypten vil også den påbegyndte bygning af den arabiske gasledning blive færdig og blive forbundet med den planlagte nye gasledning fra Iran til Syrien, så alle tilsluttede lande både kan eksportere deres egenproducerede gas og tage den gas, som de behøver til forbrug.

3. Forbindelsen til Europa og nordpå til Sortehavet og Rusland.

Når grænsen mod nord åbner, vil Syrien igen kunne blive den store korsvej, så snart bygningen af højhastighedsjernbanen fra Europa til Kairo åbner. Det vil tilføre kraft til alle de krigsramte storbyer: Aleppo, Hama, Homs og Damaskus. I alle byerne kan et lokalt trafiksystem bygges med den nye, tavse magnetteknik på piller. Denne teknik giver højere hastigheder og højere energitæthed samtidig med, at det kan bygges hurtigt, idet man undgår problemer med ikke-udgravede arkæologiske fund, der standsede tunnelbaneprojektet i Damaskus. Det vil forbinde byerne og deres regioner i en bred udviklingskorridor fra nord til syd gennem hele det vestlige Syrien.

Også Kinas handel med Europa via den Nye Silkevejskorridor gennem Iran og Tyrkiet vil i Tyrkiet blive forbundet til den nord/sydgående korridor gennem Syrien. Mod nord vil Aleppo og den syriske nord/sydlige udviklingskorridor tiltrække handel fra Armenien og Aserbajdsjan og via disse, fra Rusland.

Landene omkring Sortehavet når direkte ind i Syrien gennem havnebyerne Samsun og Istanbul. Til Istanbul går den nye »Vikinglinje« med jernbanegods fra Litauens havneby Klaipeda,

hvilket også tilknytter transporter fra Østersøregionen og Sverige.

4. Forbindelsen Middelhavet

Siden indvielsen af den Nye Suezkanal i august måned i år er nye, store strømme af varer fra Kina og Indien begyndt at komme til Middelhavet ad den Maritime Silkevej. Der er i øjeblikket planer om at bygge en række havne for at håndtere den nye varetilstrømning. Det gælder for Piræus i Grækenland og Taranto, Crotone og Gioia Tauro i det sydlige Italien. Forud for dette har man planlagt en udbygning af højhastighedstog mod nord til Centraleuropa gennem både Italien og Balkan. Kina deltager i planlægningen af en ny kanal gennem Balkan fra Thessaloniki via floderne Axios/Vardar og Drina op til Europas transportårer Donau, der tiltrækker trafik fra Rhinen i Tyskland. Dette åbner også op for transport til Syrien, hvis man udbygger havnene i Latakia og Tartous.

Hele Middelhavsområdet kan blive et udviklingsområde, der kan imødegå krisen med arbejdsløshed i både Nordafrika og det sydlige Europa. For at dette kan realiseres, har Schiller Instituttet udarbejdet en »Marshallplan for Middelhavsområdet«¹, der indeholder mange af de fremtidige projekter.

1 Engelsk Specialrapport: Program for an Economic Mi-racle in Southern Europa, the Mediterranean Region and Africa: SE kort her:

http://larouche.se/svenska/media/20120612-meditprog_en_0.pdf

Rapporten er oversat til dansk, se her:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=3301>

5. Tunneller, der planlægges mellem Tunesien og Sicilien og under Gibraltarstrædet.

Langs den nordafrikanske kyst skal Egyptens første

kernekraftværk bygges med mulighed for afsaltning af havvand til ferskvand, til beboelse, landbrug og industri. Afsaltningsprojekter kan gennemføres også andre steder langs kysten, og frem for alt i Gaza. Tunesien har store, potentielle landbrugsområder i de store saltmarsker Sud. Siden begyndelsen af 1900-tallet har man haft forhåbninger om at fjerne saltet med vandprojekter og gøre en stor region i det sydlige Tunesien og det østlige Algeriet frugtbar, projekter, der med dagens teknik kan gøres endnu bedre og videre.

Andre store projekter, der er på tegnebrættet, er at lede vand fra det centrale Afrika og til det nordlige Egypten til området nærmest Libyen. Der ligger den store Qattara-sænkning under Middelhavets niveau, der således vil kunne fyldes med ferskvand, så der dannes en stor sø. Sammen med nye jernbaner og veje gennem Sahara til en stor havn ved Middelhavet kan en hel række byer bygges, og et stort ørkenområde befolkes.

Der er også det store Transaqua-projekt til afledning af vand fra Congoflodens øvre dele i en selvrindende kanal til Tchadsøens vandområde. Det indebærer enorme udviklingsmuligheder ved, at Tchadsøen reddes og et stort område i det sydlige Sahara kan genopdyrkes og udvikles. Gennem BRIKS-landenes Nye Udviklingsbank findes der store muligheder for at komme i gang med flere af disse projekter.

Muligheden er til stede for at inddrage Europa og USA i et samarbejde med BRIKS-landene om denne økonomiske udviklingspolitik, så man satser på en genopbygning af sin realøkonomi i stedet for fortsat at kollapse med sit syge finanssystem og sin krigspolitik med folkemord.

Henvisninger til kort m.v.:

Kort 1 over Verdenslandbroen fra EIR-rapporten »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« (»The New Silk Road becomes The World Land-Bridge«) <http://worldlandbridge.com/>

Den engelske rapport er på 374 sider. Pris 35 USD i digital

pdf-format, med blødt omslag 50 USD.

Udførlig dansk introduktion til rapporten v/Helga Zepp-LaRouche: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=3777>

Kort 2 fra EIR-rapporten på dansk, Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og Det afrikanske Kontinent, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=3301>

Kort 3 over projiceringen af Den nye Silkevej ind i Syrien (et noget større kort)

<http://www.larouche.se/media/1650/view>

Læs mere om besøget i Syrien (på svensk):

<http://www.larouche.se/artikel/vad-jag-sag-i-syrien>

Nærværende artikel »Diskussionspunkter om Syriens genopbygning« på arabisk:

<http://arabic.larouchepub.com/2015/10/24/752>

Og på tysk:

<http://www.solidaritaet.com/neuesol/2015/44/phoenix.htm>

BRIKS' ministre for videnskab og teknologi mødes i Moskva, drøfter fælles videnskabelige

udviklingsprojekter

28. oktober 2015 – Ved det tredje BRIKS-ministtermøde om videnskab, teknologi og innovation, der blev afholdt i Moskva den 27.-28. okt., mødtes ministrene for videnskab og teknologi fra de fem BRIKS-nationer for at diskutere prioriteter inden for forskning og udvikling og udarbejde en arbejdsplan for de næste tre år (2015-2018) inden for områderne videnskabs-, teknologi- og innovationssamarbejde mellem BRIKS-landene, rapporterer niticentral.com i dag.

Ifølge Sputnik sagde Ruslands uddannelses- og forskningsminister, Dmitri Ivanov, i går, at BRIKS-lande kunne være involveret i Ruslands projekter for skabelse af stor-installationer. »Mens vi arbejdede med disse projekter, forstod vi, at den succesrige fremgang for sådanne projekter kun er mulig på basis af et tæt, internationalt samarbejde«, sagde han. »I dag har vi en enestående mulighed for at kombinere russiske ressourcer med andre BRIKS-medlemmers ressourcer for skabelse af disse og andre store forskningsstrukturer, der vil gøre det muligt for vore lande at indtage førende positioner i de tilsvarende videnskabelige felter.« Han tilføjede, at Rusland havde foreslået at oprette en fælles BRIKS-organisation for at udarbejde en slagplan for skabelse af store forskningsinstallationer i verdensklasse på medlemsstaternes territorium.

Relateret hertil var opfordringen, der kom fra Indiens minister for videnskab, teknologi og videnskab om Jorden (eller geo-videnskab), dr. Harsh Vardhan, om, at BRIKS skulle etablere et multilateralt finansieringssystem for at støtte forskningsprojekter med deltagelse af flere lande, rapporterer Indiens avis Business Standard i dag. Dr. Vardhan hilste ligeledes et foreslået BRIKS-initiativ om skabelse af Global Forskning i Avanceret Infrastruktur-Netværk (GRAIN) velkomment. Det er presserende nødvendigt, sagde han, for medlemsnationer at identificere deres fælles behov og dele

information om eksisterende forskning i stor-infrastruktur.

Dr. Vardhan meddelte også, at man vil afholde en fem dage lang BRIKS-konklave for Unge Videnskabsfolk i marts 2016 på det Nationale Institut for Avancerede Studier i Bangalore, Indien, ud fra hvilken det forventes, at man vil skabe et BRIKS-korps for Unge Videnskabsfolk.

Foto: Dr. Harsh Vardan